СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXII П'ЯТНИЦЯ, 11 ЛЮТОГО 2005 РОКУ ЧИСЛО 6 VOL. CXII FRIDAY, FEBRUARY 11, 2005 No.6

Україна прийняла новий склад уряду

Президент України Віктор Ющенко та новий прем'єр-міністер України Юлія Тимошенко у Верховій Раді 4 лютого. Фото: УНІАН

КИЇВ. – Верховна Рада України 4 лютого затвердила новий Кабінет міністрів, який Президент України Ющенко назвав „урядом народної довіри". „Від сьогоднішнього дня розпочинається історичний етап у реалізації національної політики. Я задоволений тим, що через систему узгоджень на політичному рівні вдалося знайти склад, який можна назвати урядом народної довіри", – сказав В. Ющенко у інтерв'ю після першого засідання Кабінету Міністрів, яке відбулося 4 лютого одразу після призначення нових членів уряду.

Верховна Рада України 4 лютого затвердила Юлію Тимошенко на посаді прем'єр-міністра України. За таке рішення проголосували 373 народних депутати. Свого часу при затвердженні у парляменті на посаду прем'єр-міністра Павло Лазаренко отримав 344 голоси народних депутатів, Валерій Пустовойтенко – 226, Віктор Ющенко – 296, Анатолій Кінах – 239, Віктор Янукович – 234.

Провідник держави наголосив, що головною проблемою в Україні є корупція, відзначивши, що нова команда має намір впоратися не тільки з цією проблемою, а й запровадити систему прийняття здорових публічних рішень, які будуть служити нації.

До нового уряду увійшли: прем'єр-міністер – Юлія Тимошенко, перший віце-прем'єр-міністер – Анатолій Кінах, віце-прем'єр з євроінтеграції – Олег Рибачук, віце-прем'єр з гуманітарних питань – Микола Томенко, віце-прем'єр з адміністративної реформи – Роман Безсмертний, міністер оборони – Анатолій Гриценко, міністер внутрішніх справ – Юрій Луценко, міністер аграрної політики – Олександер Баранівський, міністер економіки – Сергій Терьохін, міністер закордонних справ – Борис Тарасюк, міністер промислової політики – Володимир Шандра, міністер транспорту – Євген

(Закінчення на стор. 3)

Президент Дж. Буш звітував „Про стан унії"

ВАШИНҐТОН. – В одній з точок Конституції США зазначено, що „Президент час до часу має інформувати Конґрес про стан країни (унії) і подавати на розгляди Конґресу заходи, які він уважає за потрібні та доцільні". Одначе останніми роками промови-звіти президентів набули зовсім іншого характеру – вони радше стали продовженням передвиборчих кампаній, переповненим обіцянками, пропозиціями, виправданнями та плянами, котрі Конґрес повинен схвалити для добра країни. У середу, 2 лютого, Президент Джордж Буш у своїй у своїй емоційній 53-хвилинній промові-звіті „Про стан унії" накреслив цілий ряд заходів і розповів про головні напрямки внутрішньої та зовнішньої політики держави, включно з закликом Конґресу спільно переформулювати існуючу програму „Соціяльне забезпечення" для потреб XXI сторіччя. При цьому він зазначив, що саме його ґенерація має обов'язок зберегти цю систему для наступних поколінь та вперше подав подробиці створення особистих інвестиційних конт-рахунків, які є центром ним пропонованих змін в програмі „Соціяльне забезпечення".

Беручи до уваги вибори в Іраку, три дні до звітування перед Конґресом, Президент Дж. [illegible]

Буш наголосив на необхідності навчання іракських сил, які перебрали б на себе безпеку в Іраку та мали б бути спроможними захистити свою країну. Він підкреслив, що теперішня політична ситуація в Іраку відкрила нову фазу американської присутности в цій країні. Проте він сказав, що США не плянуватимуть виведення військ з Іраку, оскільки це може тільки заохотити терористів до посилення своїх акцій. Віднині американці зосередяться на навчанні іракських сил безпеки.

Всесвітня боротьба проти тероризму буде рішуче продовжена, наголосив Дж. Буш.

Дж. Буш підкреслив, що у кожного покоління є мрія, і мрія його покоління – це поширення свободи та демократії. Він згадав останні вибори у кількох країнах: „Всі ми у виборчих органах влади маємо великий привілей: нас обрано голосами людей, яким ми служимо. І сьогодні ми ділимо цей привілей з новообраними провідниками Афганістану, Палестинських територій, України та вільного і незалежного Іраку".

(Закінчення на стор. 4)

Освячено новий будинок Українського Музею

НЮ-ЙОРК. – Неділя, 6 лютого, залишиться в пам'яті усіх, що мали щастя бути свідками урочистого посвячення нового будинку Українського Музею в Ню-Йорку, який міститься на 6-ій вулиці, у самому серці українського Ню-Йорку. Офіційне відкриття музею відбудеться 3 квітня виставкою творів О. Архипенка.

В полудневих годинах ясного і напрочуд привітливого лютневого дня зібралося перед входом до нової будівлі близько 500 членів української громади Ню-Йорку та околиці, щоб бути учасниками цього винняткового свята. Господарем його і ведучою була голова Управи музею Ольга Гнатейко, що вложила у це своє завдання все тепло свого серця. Вона привітала присутніх, в першу чергу духовних представників обох

(Закінчення на стор. 20)

Архиєпископ УПЦ в США Антоній і Єпископ УКЦ Василь освячують музей. Фото: Андрій Вовк

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Посади в міліції не продаються

КИЇВ. – Новий керівник Міністерства внутрішніх справ обіцяє не переслідувати тих, хто захищав „стару владу“. Представляючи керівному складові МВС нового міністра внутрішніх справ Ю. Луценка в Києві, Президент України В. Ющенко 8 лютого висловив упевненість, що за рік під його керівництвом українська міліція заслужить довіру людей. Президент сказав, що знає Ю. Луценка як чесну людину, яка не буде спокійно зранку до вечора сидіти на робочому місці, а подаватиме безліч ідей щодо реформування праці українських правоохоронців. В. Ющенко сказав про завдання, перед яким постав новий керівник міністерства внутрішніх справ України: „Перед нами всіма стоїть величезне завдання: створити новий соціяльний портрет міліції“. Ю. Луценко, зі свого боку, назвав першочерговим завданням на найближчі кілька місяців очищення лав правоохоронців від нечесних працівників і наголосив на необхідності деполітизації і декриміналізації МВС.

Ірак – зона національних інтересів

КИЇВ. – Президент Віктор Ющенко 8 лютого підтвердив пляни виведення українського контингенту з Іраку, але зауважив, що та багата на нафту держава є зоною національних інтересів України. Представляючи новопризначеного міністра закордонних справ Бориса Тарасюка, Президент сказав, що понад півтори тисячі українських військових були відряджені з огляду на інтереси України, а не інших держав. За словами В. Ющенка, український контингент в Іраку виконав свою місію і тепер туди треба відряджати, як він висловився, дипломатів і представників ділових кіл.

Суд визнав причетність В. Медведчука до фальсифікації виборів

КИЇВ. – Печерський районний суд Києва визнав інформацію про причетність колишнього глави Адміністрації Президента Віктора Медведчука до фальсифікацій на виборах президента достовірною та не задовольнив його позов до Олега Рибачука. Таке рішення суд виніс у понеділок, 7 лютого. За словами прессекретаря О. Рибачука, суд, вислухавши пояснення представників сторін і дослідивши матеріяли справи, вирішив відмовити стороні В. Медведчука у задоволенні позову. Суд встановив, що відповідач як парляментарій не зобов'язаний повідомляти джерело інформації, яку він використовує. Нагадаємо, В. Медведчук звернувся до суду 27 грудня 2004 року з позовом про захист чести, гідности та ділової репутації внаслідок оприлюднення відповідачем – на той час народним депутатом О. Рибачуком – телефонних розмов, які свідчили про фальсифікацію виборів та несанкціоноване втручання у діяльність серверу бази даних ЦВК. Серед осіб, причетних до цих протизаконних дій, О. Рибачук назвав тодішніх голову ЦВК С. Ківалова, голову АП В. Медведчука, віце-прем'єра з питань ПЕК А. Клюєва та інших.

В. Ющенко ще раз підтвердив свою готовність укласти з журналістами угоду про невтручання

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко готовий укласти договір з журналістами про невтручання в їхню працю. Про це він сказав журналістам, повідомили 7 лютого мережеві ЗМІ. „У нас є ідея, яка полягає в тому, що влада і засоби масової інформації можуть укласти між собою контракт, підписати резолюцію“, – сказав Ющенко. Резолюція має засвідчити зобов'язання влади не втручатися в працю журналістів, не переслідувати їх і не використовувати ЗМІ в своїх цілях. „Журналіст повинен бути вільним. Допоки цього не буде, ми завжди будемо з поганого вибирати гірше“, – сказав В. Ющенко. Він підтвердив, що сам готовий підписати такий договір. „Я готовий формалізувати ці взаємини до того рівня, який буде влаштовувати журналістів“, – сказав В. Ющенко. Нагадаємо, що укладення публічної угоди з журналістами про двосторонні зобов'язання і невтручання в їхню професійну діяльність було однією з передвиборчих обіцянок В. Ющенка.

Европейський банк хоче фінансувати Одеса-Броди-Ґданськ

ВАРШАВА, Польща. – Европейський інвестиційний банк готовий фінансувати продовження нафтопроводу Одеса-Броди на території Польщі. Досі европейські фахівці часто підтримували саму ідею польсько-українського нафтопроводу, але були дуже обережні, коли йшлося про конкретні пляни фінансування проєкту. Як повідомив 4 лютого віце-президент Европейського Інвестиційного Банку Вольфґанґ Рот, установа, яку він представляє, готова фінансувати продовження нафтопроводу на території Польщі до Ґданська. Відомо, що на будівництво необхідно 500 мільйонів евро і, за даними польських ЗМІ, Европейський інвестиційний банк готовий вкласти ці гроші. Задум фінансувати будівництво нафтопроводу до Ґданська якраз цим банком пов'язаний зі залученням Польщі до ЕС і завданнями цього банку, який бажає вкладати великі кошти в поліпшення польської інфраструктури в цілому. Проєкт Одеса-Броди-Ґданськ є стратегічним для цілої економіки Европи, оскільки він дозволить реально мислити про конкуренцію для російських постачальників нафти.

Рекрути служитимуть тільки один рік

КИЇВ. – Військовослужбовці, призвані восени 2004 року, служитимуть 12 місяців, заявив 7 лютого міністер оборони України Анатолій Гриценко. Ті пляни, про які йдеться в програмі Президента „10 кроків назустріч людям“, будуть, безумовно, виконані, наголосив він і додав, що відповідні вказівки про зменшення терміну служби вже віддані. А. Гриценко повідомив, що перехід армії на контрактну основу буде можливий уже в 2010 році.

Виборці намагаються відкликати депутата Т. Чорновола

ЛЬВІВ. – Львів'яни зібрали понад 30 тисяч підписів про відкликання з Верховної Ради обраного там депутата Тараса Чорновола. У Львові створені десятки пунктів збору підписів. До 1 березня ця процедура буде завершена, і підписні листи ініціятивна група передасть у територіяльну виборчу комісію. Виборців Т. Чорновола образило те, що він звинуватив Львівську область у фальсифікації під час проведення переголосування 26 грудня. Людей обурює те, що упродовж року Т. Чорновіл не виявив бажання зустрічатись з виборцями і не реаґував на їхні звернення, тобто не виконував обов'язки народного депутата-мажоритарника. В Україні ще не було прецеденту, щоб громада відкликала свого обранця, і немає відповідної законодавчої процедури. Виборці передадуть свої підписи голові парляменту Володимирові Литвинові, щоб Верховна Рада відреаґувала на їхню ініціятиву.

Смерть українця в Іраку

КИЇВ. – Кількість жертв поміж українськими військовими в Іраку зростає. Міністерство оборони України повідомило про смерть українського військового в Іраку. Згідно з повідомленнями, тіло полковника Романа Середницького виявили 7 лютого у Багдаді в його помешканні. За попередніми висновками іракських медиків причиною смерти українського офіцера міг бути серцевий напад. Він став 18-им українським вояком, який загинув в Іраку. Українське міністерство оборони наказало розслідування обставин смерти полковника Р. Середницького. Новий український міністер оборони Анатолій Гриценко висловив переконання, що питання про виведення українського контингенту з Іраку буде вирішено цього року. Тепер в Іраку перебувають приблизно 1600 українських миротворців, які дислоковані в провінції Васіт.

Верховна Рада підтримала програму уряду

КИЇВ. – Верховна Рада України 4 лютого підтримала Програму діяльности уряду „Назустріч людям“. За програму проголосувало 357 народних депутатів із 407 зареєстрованих у залі. Урядові доручено під час плянування щорічних заходів враховувати в межах бюджетних асигнувань на 2005 рік зауваження і пропозиції народних депутатів України до Програми уряду.

Франція – за інтеґрацію, але в рамках сусідства

КИЇВ. – Президент Віктор Ющенко під час зустрічі 5 лютого з міністром закордонних справ Франції Мішелем Барньє у Києві знову наголосив на меті України вступити до ЕС. Він сказав, що Франція посідає визначне місце в українських зацікавленнях, водночас наголосивши на браковi політичного діялогу між двома країнами. В. Ющенко також передав запрошення президентові Франції Жакові Шіракові приїхати до України з візитою. Французький міністер, який також зустрічався з міністром закордонних справ Борисом Тарасюком, заявив, що Франція готова підтримати Україну на шляху до европейської інтеґрації, сказавши, що український народ законно висловив бажання приєднатися до Европи. Низка аналітиків переконані, що стримана позиція Франції щодо розширення Евросоюзу на Схід продиктована побоюванням Парижа, що присутність членства Києва в ЕС негативно вплине на взаємини з Росією, до сфери інтересів якої відносять Україну. Та М. Барньє заявив, що не вважає Україну предметом суперечки між Росією і Евросоюзом, а офіційний Київ та Москва самі мають опікуватися своїми взаєминами. Париж підтримуватиме інтеґрацію України до Европи, однак вона має бути поступовою. Французький міністр сказав, що у Франції зі захопленням спостерігали за демократичними процесами, що відбулися нещодавно в Україні. Під час переговорів у Києві йшлося про активізацію співпраці між двома країнами, зокрема про пом'якшення візового режиму для студентів. Це перша візита чільного чужоземного дипломата до Києва після вступу Віктора Ющенка на посаду.

Україна скасує візи для европейців

КИЇВ. – Віце-прем'єр з питань евроінтеґрації Олег Рибачук заявив 5 лютого, що Україна має намір скасувати візовий режим для европейців і додав, що европейці, які захочуть приїхати до Києва на конкурс Евробачення, не матимуть проблем з візами в Україну. О. Рибачук також висловив сподівання, що у квітні ЕС може надати Україні статус країни з ринковою економікою, додавши, що, на його думку, зараз це питання політичне. Віце-прем'єр з евроінтеґрації також сказав, що очікує значного зростання інвестицій в українську економіку цього року.

Відбудують Десятинну церкву

КИЇВ. – Першу кам'яну церкву Київської Русі має намір відбудувати столична міська держадміністрація. Посадник Києва Олександер Омельченко 3 лютого сказав журналістам, що відбудова забере 2 роки. Фахівці вважають, що Десятинна церква має бути у візантійському стилі на місці колишньої, а під час будівництва слід застосовувати ті будівельні матеріяли та технології, за якими будувалася стара Десятинна церква.

Перебування фльоти Росії в Україні

КИЇВ. – Міністер закордонних справ України Борис Тарасюк виступає за обмеження перебування Чорноморської фльоти Росії в Україні. За словами Б. Тарасюка, Росія не може бути вільною настільки, щоб заміняти військову техніку на якісно нові зразки на території України. „Перебування російської фльоти в Україні є тимчасовим явищем... Росія повинна створювати умови для постійного базування своєї фльоти на своїй території,“ – наголосив Б. Тарасюк 3 лютого.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Члени нового уряду України

Прем'єр-міністер Юлія Тимошенко

Віце-прем'єр-міністер з питань гуманітарної і соціальної політики Микола Томенко

Міністер фінансів Віктор Пинзеник

Голова СБУ Олександер Турчинов

Міністер внутрішніх справ Юрій Луценко

Міністер економіки Сергій Терьохин

Міністер оборони Анатолій Гриценко

Міністер закордонних справ Борис Тарасюк

Міністер юстиції Роман Зварич

Міністер культури і мистецтв Оксана Білозір

Україна прийняла...

(Закінчення зі стор. 1)

Червоненко, міністер культури – Оксана Білозір, міністер освіти і науки – Станіслав Ніколаєнко, міністер охорони здоров'я – Микола Поліщук, міністер охорони навколишнього середовища – Павло Ігнатенко, міністер палива та енергетики – Сергій Плачков, міністер праці та соціяльної політики – Вячеслав Кириленко, міністер у справах сім'ї і молоді – Юрій Павленко, міністер фінансів – Віктор Пинзеник, міністер надзвичайних ситуацій – Давид Жванія, міністер юстиції – Роман Зварич, головою СБУ призначено Олександра Турчинова.

Президент України В. Ющенко призначив нових голів обласних державних адміністрацій (губернаторів): Вінницька область – Олександер Домбровський, Волинська область – Володимир Бондар, Дніпропетровська область – Сергій Касьянов, Донецька область – Вадим Чупрун, Житомирська область – Павло Жебрівський, Закарпатська область – Віктор Балога, Запорізька область – Юрій Артеменко, Івано-Франківська область – Роман Ткач, Київська область – Євген Жовтяк, Кіровоградська область – Едуард Зейналов, Луганська область – Олексій Данилов, Львівська область – Петро Олійник, Миколаївська область – Олександер Садиков, Полтавська область – Степан Бульба, Рівненська область – Василь Червоній, Одеська область – Василь Сушко, Сумська область – Микола Лаврик, Тернопільська область – Іван Стойко, Харківська область – Арсен Аваков, Херсонська область – Борис Силенков, Хмельницька область – Віталій Олуйко, Черкаська область – Олександер Черевко, Чернівецька область – Микола Ткач, Чернігівська область – Владислав Атрощенко, м. Київ – Олександер Омельченко, м. Севастополь – Сергій Іванов.

УНІАН

Прем'єр Ю. Тимошенко – за скасування приватизації „Криворіжсталі"

КИЇВ. – Прем'єр-міністер України Юлія Тимошенко обговорила з керівництвом Фонду державного майна України можливість скасування договору про продаж „Криворіжсталі". Про це вона заявила 8 лютого, після проведення наради з питання керування державною власністю. „ Ми обговорили питання, щоб ФДМУ визнав законним позов Генеральної прокуратури і позов депутатів, і своїм рішенням скасував незаконну приватизацію", – сказала прем'єр. Вона зазначила, що, швидше за все, питання повернення „Криворіжсталі" державі буде вирішуватися в двох напрямках – через судові позови і рішення ФДМУ.

93 відсотки акцій „Криворіжсталі" були продані Інвестиційно-металургійному Союзові, який контролюють „Інтерпайп" Віктора Пінчука та „System Capital Management" Рината Ахметова, за 4 мільярди 260 мільйонів гривень. Тільки за минулий рік чистий прибуток комбінату склав 1 мільярд 864 мільйони гривень, тобто майже половину ціни, за яку комбінат було продано.

Ю. Тимошенко також повідомила, що того ж дня дала доручення Міністерству економіки, ФДМУ і Міністерству фінансів зробити всі необхідні розрахунки про те, що вигідніше державі після реприватизації „Криворіжсталі" – залишити комбінат у державній власності й одержувати частину прибутків у вигляді відсотків чи продати на „досить широкому авкціоні, де ціна буде в кілька разів вищою". Прем'єр додала, що рішення буде ухвалене виняткова з урахуванням національних інтересів і на підставі всіх необхідних розрахунків.

Провідник соціялістів Олександр Мороз стверджує, що за його даними, 4 мільярди гривень, за які комбінат був проданий влітку минулого року, і досі не надійшли до бюджету, хоча у той таки час нові власники вже отримали прибутки.

IMI

АМЕРИКА І СВІТ

Перша поїздка К. Райс до Европи та на Близький Схід

ЛОНДОН. – Новий секретар Державного департаменту США Кондоліза Райс 4 лютого відвідала Лондон. Це була її перша закордонна поїздка на цій посаді. Її тепло вітав прем'єр-міністер Тоні Блейр. К.Райс наголосила, що Америка не має кращого союзника за Британію. К. Райс відвідала також Німеччину, Польщу, Туреччину, а потім поїхала на Близький Схід для переговорів щодо ізраїльсько-палестинского замирення та зустрічі керівників обох країн – Арієла Шарона та Махмуда Абаса. В Німеччині 5 лютого вона обговорила з керівником країни основні міжнародні проблеми та шляхи зміцнення двосторонніх взаємин, які позначені серйозними розбіжностями позицій щодо Іраку. Під час зустрічі у Берліні з канцлером Ґерґардом Шредером сторони заявили про бажання посилити взаємини. „США та Німеччина були й залишаються друзями!", – заявила К. Райс і зазначила, що тимчасові розходження поглядів не можуть зашкодити цій дружбі. К. Райс того ж дня у Варшаві подякувала Польщі за підтримку в Іраку і сказала, що заплановане цього місяця виведення частини польського контингенту з Іраку не відображає послаблення зобов'язань з боку Польщі. У Парижі 8 лютого К. Райс закликала до нової співпраці між Европою та США, взаємини яких погіршились через майже дворічний жорсткий поділ в позиціях щодо війни в Іраку.

Успіх британської яхтсменки

ЛОНДОН. – Британська яхтсменка Елен МекАртур стала найшвидшою людиною, яка здійснила довколосвітню подорож одноосібно. Перетнувши лінію закінчення в понеділок, 7 лютого, вночі поблизу узбережжя Франції, вона покращила на один день попередній рекорд. Е. МекАртур пройшла 27 тисяч морських миль за 71 день, долаючи бурі, ремонтуючи яхту і навіть ледь не зіштовхнувшись з китом. Вона сказала, що окрилена своїм успіхом, однак почуває себе абсолютно виснаженою, та повідомила, що найкраща річ пов'язна зі закінченням навколосвітньої подорожі – це те, що вона може знову бачити людей.

Ізраїль та Палестина уклали договір

ШАРМ-еш-ШЕЙХ, Єгипет. – Провідник палестинців Махмуд Абас 8 лютого заявив, що палестинська сторона припиняє всі акції насильства проти Ізраїлю. Ізраїльський прем'єр Аріел Шарон наголосив, що у відповідь Ізраїль не чинитиме військових акцій проти палестинців. Заяви пролунали під час зустрічі, яка проходила у єгипетському місті Шарм-еш-Шейх під спонзорством єгипетського президента Госні Мубарака і короля Йорданії Абдули II. На зустрічі М. Абас сказав: „Я і прем'єр-міністер А. Шарон домовилися зупинити повсюди усі насильницькі дії палестинців проти ізраїльтян. Відтепер наші землі стануть свідками спокою до часу, коли почнеться нова ера миру і надії". Проголошене тепер є запровадженням першого пункту пляну „Дорога до миру". Ця зустріч між сторонами на вищому рівні є першою за чотири роки. Все ж таки на заяви обидвох керівників була негайна реакція від речника палестинського войовничого угрупування „Гамас", який заявив, що ця домовленість не зобов'язує його угрупування.

В один день померли три посадових особи Грузії

ТБІЛІСІ, Грузія. – Прем'єр-міністра Грузії Зураба Жванію знайдено 3 лютого мертвим у квартирі його друга в столиці Тбілісі. Обидва чоловіки, як виглядає, отруїлися газом. Тіла Зураба Жванії та Рауля Юсупова виявили охоронці прем'єр-міністра, які зламали двері після того, як не змогли з ним зв'язатися телефоном. Поліція розслідує справу, проте за словами Генерального прокурора, чоловіки отруїлися внаслідок витоку газу з нещодавно встановленого обігрівача. Президент Грузії Михайло Саакашвілі у зверненні до народу сказав, що Грузія втратила патріота: „Це величезний удар для нашої країни, для мене особисто, як для президента і як для людини, як, напевно, і для кожного з вас. Грузія втратила великого патріота. Я втратив свого найближчого друга, радника, якому я найбільше довіряв, і найбільшого соратника". Зураба Жванію, якому був 41 рік, було призначено прем'єр-міністром країни рік тому. 4 лютого стало відомо ще про одну смерть в Тбілісі – пішов з життя 32-річний Георгій Гелашвілі, працівник бюра прем'єр міністра Зураба Жванії. Його знайшли застреленим у власному помешкані. Поліція припускає самогубство, зброю для якого Г. Гелашвілі попросив у сусіда. Далеко не всі в Грузії вірять у випадковий збіг обставин, за яким відразу три працівники уряду пішли з життя. Тим часом депутат Олександер Шаламберідзе заявив з трибуни парляменту, що за загибеллю Зураба Жванії стоїть Росія. Прем'єр-міністер був політичним провідником великої ваги і впливу і забезпечував зв'язки уряду з опозицією, структурами місцевої влади і усім суспільством.

Велика Сімка обговорювала африканські борги

ЛОНДОН. – Міністри фінансів Великої Сімки, які зустрічалися 5 лютого в Лондоні, досягли згоди щодо того, що борги деяких найбідніших країн світу перед Міжнародним Валютним Фондом та Світовим Банком буде повністю скасовано. Рішення буде ухвалюватися щодо кожної окремої країни. Однак, не було досягнуто згоди щодо британської пропозиції про значне збільшення допомоги африканським країнам шляхом позичок на фінансових ринках. США були проти цієї пропозиції. Іншу британську пропозицію – зменшити борги бідних країн за рахунок золотих резервів МВФ – також було відхилено. У висліді зустрічі „Великої сімки" було узгоджено програму з метою вивчення цих та інших пропозицій і що МВФ повинен підготувати перелік альтернативних шляхів скасування боргів найбідніших країн.

У Багдаді викрали італійську журналістку

БАГДАД, Ірак. – У Багдаді викрадено італійську журналістку газети „Маніфесто" Джуліяну Сгрену. Д.Сгрена разом зі своїм іракським перекладачем прямувала до однієї з мечетей Багдаду, що знаходиться поблизу університету, коли група озброєних людей зупинила її автомобіль. Під загрозою застосування зброї журналістка була змушена вийти з авта і піти за викрадачами, розповів італійським журналістам у п'ятницю перекладач Д.Сгрени. Представники іракських служб безпеки підтвердили факт викрадення італійської журналістки. Головний редактор газети „Маніфесто" Габрієль Поло повідомив, що востаннє Д.Сгрена вийшла на зв'язок з редакцією опівдні за місцевим часом. Італійські журналісти, що працюють в Іраку, повідомили посольство Італії про факт викрадення Д.Сгрени. Доля її досі не відома, тому що появилися дві відео-плівки і в одній сказано, що Д. Сгрену убито, а в іншій, – що вона жива і незабаром буде звільнена.

Німецький президент виступив перед кнесетом

ЄРУСАЛИМ. – Президент Німеччини Горст Келер запевнив, що його країна й надалі рішуче виступатиме проти антисемітизму. Така заява пролунала 3 лютого під час його промови в ізраїльському парляменті. Г. Келер розпочав промову в кнесеті івритом. Він подякував за запрошення і сказав, що „цей день і ця година" його дуже зворушили. Говорячи про жертви Голокосту, Г. Келер заявив, що німецькі громадяни робитимуть все, аби не допустити геноциду в майбутньому. „Відповідальність за геноцид стала частиною німецької ідентичности. Те, що Ізраїль може жити в міжнародно визнаних кордонах без страху і терору, стало незаперечним принципом німецької політики", – сказав Г. Келер. Водночас президент визнав, що правий екстремізм та антисемітизм, на жаль, ще не остаточно зникли з Німеччини. Він заявив про необхідність ведення з прихильниками праворадикальних ідей відкритої та наступальної політичної дискусії. Раніше прем'єр-міністер Арієл Шарон та інші ізраїльські політики закликали Німеччину до рішучої боротьби проти будь-якого прояву ксенофобії.

Слідство щодо керівника програми ООН Нафта за харчі

НЮ-ЙОРК. – Генеральний секретар ООН Кофі Анан 4 лютого наказав розпочати дисциплінарні процедури проти службовця Бенона Севана, який очолював програму „Нафта за харчі", що діяла в Іраку часів Садама Гусейна. Незалежне дослідження звинуватило Б. Севана в неетичній поведінці, що підірвала авторитет ООН. Це розслідування було проведене колишнім головою Центрального банку США Полом Вокером та його командою, і у висліді слідства було встановлено, що Б. Севан постійно намагався залучити одну конкретну компанію до продажу іракської нафти. Б. Севан заперечив, що брав за це будь-які гроші. Дисциплінарне розслідування в ООН також стосуватиметься іншого посадовця, Джозефа Стефанідеса. Програма „Нафта за харчі" дозволяла С. Гусейнові продавати нафту і за прибутки купувати гуманітарні товари під час дії міжнародних санкцій.

Трагедія в еспанському готелі

МАДРИД, Еспанія. – Вісімнадцять осіб знайшли мертвими 7 лютого в молодіжному готелі після витікання газу з опалювачів. Вони отруїлись вночі, перебуваючи в готелі, що розташований в гірському районі на сході Еспанії. Група туристів прибула на святкування дня народження в одному з місцевих сіл.

Піраміда Хефрена запрошує

КАЇР. – Єгипетська піраміда Хефрена, котра своїми розмірами поступається тільки піраміді Хеопса, знову відкрита для туристів, по двох роках реставрації. На відміну від інших єгипетських пірамід, піраміду Хефрена збудовано з камінних брил різних розмірів, тому вона значно вразливіша до впливу природних явищ. Фараон Хефрен царював у Єгипті з 2620 до 2565 до Р.Х. Гробницю Хефрена відкрив італієць, який працював на ірігаційних проєктах у Єгипті в 1818 році.

За матеріялами ЗМІ

Президент...

(Закінчення зі стор. 1)

Говорячи ширше про проблеми Близького Сходу, Президент Дж. Буш сказав, що мета мирного співжиття Ізраїлю та Палестини як демократичних країн є досяжною, і США допоможуть обом країнам її досягти.

Президент відразу зазначив, що проситиме Конґрес надати 350 мільйонів долярів на підтримку реформ у палестинській території з її новообраним президентом Магмудом Абасом.

Він також сказав про важливість боротьби з режимами, які, за його висловом, надають захист-притулок терористам і намагаються здобути зброю масового знищення, наголосивши при цьому, що у світі ще залишаються джерела міжнародного тероризму, з якими США продовжать рішучу боротьбу.

Він назвав конкретно Сирію та Іран. Президент назвав Іран найбільшою державою-опікункою тероризму в світі і сказав, що Іран і Північна Корея хочуть здобути ядерну зброю та творять відповідні програми, в той же час позбавляючи свій народ свободи, та повторив, що США й надалі наполягатимуть на заморожуванні їхніх ядерних програм.

Серед інших проблем внутрішнього порядку Президент Дж. Буш натякнув про свої погляди стосовно одностатевих подруж, дослідів на людських зародках і з'ясував нову трирічну програму „запобігання щодо молодіжних банд" під керівництвом його дружини Лори Буш.

Нічого не згадав Президент Дж. Буш про будь-які неґативні проблеми країни, наприклад, про трильйонний борг, повернення частини військ коаліції з Іраку чи про те, скільки грошей потрібно для продовження тієї війни.

В основному Президент Дж. Буш свій звіт-промову „Про стан унії" виголосив в оптимістичному тоні та пообіцяв співпрацювати з обома партіями для успішної розв'язки існуючих проблем в країні.

В цілому це не був звіт „Про стан унії", а радше визначення завдань на другий термін президентства Дж. Буша.

Х.В - Ф.

М. Куропась: „Все своє свідоме життя я працюю, щоб зблизити етнічні групи в Америці"

Мирон Куропась, довголітній член Головного уряду УНСоюзу, а тепер його Почесний член, активіст американської української громади і активний член Республіканської партії, є постійним автором англомовного видання УНСоюзу „The Ukrainian Weekly". 25 січня агентство новин „Knight Ridder" подало статтю на 900 слів під заголовком „Активіст з критичним ставленням до євреїв був членом делегації США до України" („Activist critical of Jews was part of US. delegation to Ukraine"). Ця стаття була передрукувана, повністю або частково, в понад 60 газетах. У статті автори Ворен П.Стробел і Джонатан С. Лендлей стверджують, що М. Куропась „звинувачує євреїв в маніпуляції Голокостом для своєї користи" та „звинувачує їх у заподіянні злочинів під час совєтської ери в Україні". Відтак запитують, чому Білий Дім включив М. Куропася в офіційну делеґацію до України на інавґурацію новообраного Президента Віктора Ющенка. Два автори згаданої статті „Knight Ridder" подають три цитати М Куропася з його статтей і промов: одне речення – з 1996 року, одне – з 1998 року і одне – з 2000 року, які мають на меті підтвердити їхні закиди щодо М. Куропася. Редакція „The Ukrainian Weekly", в якому були опубліковані дві з поданих цитат, досліджувала ці цитати і зауважила у своїх редакційних статтях з 6 лютого, що всі три речення були вирвані з контексту. 29 січня М. Куропась подав заяву у відповідь на згадану вище статтю агенції „Knight Ridder"і на діяльність, спрямовану проти нього у висліді вміщеної статті. Нижче подаємо переклад заяви М. Куропася.

У світлі недавно опублікованих історій, які брутально пофальшовують мою чесність і роблять наклепи на мій характер, я хочу спростувати ці вигадки.

Все своє свідоме життя я працюю, щоб зблизити етнічні групи в Америці в дусі братерства і взаєморозуміння. Я був членом-засновником Ради Національного проєкту про етнічну Америку (заснований Фундацією ім. Форда і адміністрований Американським Єврейським Комітетом). Я також був активним членом Ради Національного Центру етнічно-міських справ.

Коли я був реґіональним директором програми ACTION (Great Lakes Region), я розвинув проєкт „Senior Ethnic Find" (федеральна довготривала програма проти убогости для старших членів етнічних груп в Чикаго, Ґері, Дітройті і Клівленді).

Я був спеціяльним асистентом для етнічних справ у Президента Джералда. Р. Форда у Білому Домі. Після цієї діяльности в уряді Дж. Форда я організував конференцію для американських етнічних груп в Білому Домі, присвячену таким темам, як віднова добросусідства в місті, перепис населення 1980 року і надзвичайні проблеми здоров'я етнічних американців. Я був також причетним до того, що Президент Дж. Форд видав проклямацію в 1976 році під назвою „Американська обіцянка" – якою було визнано несправедливість щодо американців японського походження під час Другої світової війни.

В 1979 році я отримав нагороду від Американського Єврейського Комітету „За визнання і пошанування різноманітности всіх етнічних груп в нашому суспільстві, за допомогу у згуртуванні цих груп в єдність, щоб цим сприяти розвиткові людства, за спільну працю у задоволенні потреб цих різноманітних груп, за допомогу у зближенні цих груп, виходячи з усвідомлення, що кожна з них має важливе місце у цьому плюралістичному суспільстві...".

Я також отримав нагороду від Американсько-Японської Ліґи громадянства, від „UNICO" – Італійсько-Американської організації, як також листи подяки від багатьох керівників етнічних громад.

У 1985 році я був спеціяльним гостем Американського Єврейського Комітету під час подорожі до Ізраїлю, де зустрічався з євреями з України, які працювали для поліпшення взаємин між українцями і євреями. Один з них, Яків Сусленський, відвідав США. Я був причетним до представлення його нашій українській громаді і працював з ним для поліпшення взаємин між українцями і євреями в США. Українці в США схвалювали його зусилля. Євреї в США переважно його іґнорували.

Я також був учасником групи українсько-єврейського діялогу протягом п'яти років. Відповідаючи в 1990 році на занепокоєння наших партнерів в українсько-єврейському діялозі з приводу того, що незалежність України приведе до антиєврейських погромів, я їздив до Києва, щоб це дослідити. Чоловіком, з яким партнери з нашого українсько-єврейського діялогу порадили мені сконтактуватися, був єврейський дисидент („refusenik") Марко Котляр. Він сказав мені, що страх погромів має більше підстав в Росії, ніж в Україні. В Україні такого страху не тільки не було, але єврейські родини в Росії висилали своїх дітей до рідних в Україні для безпеки. Декілька місяців пізніше Марко приїхав до Чикаго, де українська сторона українсько-єврейського діялогу гостила його і наших єврейських партнерів, влаштувавши бенкет з привітаннями.

В 1996 році я отримав престижну нагороду Громадських взаємин імені Дейвида Рота від Ілинойської коаліції (Організація, адміністрована Американським Єврейським Комітетом) – як визнання моєї постійної праці у будуванні мостів між етнічними групами.

На жаль, коли деякі партнери українсько-єврейського діялогу і особисто я глибше включилися в оборону Івана Дем'янюка, якого звинуватили, нібито він був „Іваном Грозним у страшній Треблінці", наш діялог став більш напруженим. Скоро всім стало зрозумілим, що ми ні до чого не дійдемо, і тому ми вирішили оприлюднити заяву, в якій пояснили сутність наших незгод. Після цього українсько-єврейський діялог був відкладений.

Після шістьох років ув'язнення в ізраїльській тюрмі Верховний суд Ізраїлю визнав І. Дем'янюка невинним і дозволив йому повернутися до США, де йому відновили його американське громадянство. Коли наші єврейські партнери далі перебували в певності, що Іван Дем'янюк був винним в інших злочинах проти євреїв, будь-які надії на дальший діялог закінчилися. Сьогодні я далі підтримую І. Дем'янюка, і виглядає, що деякі члени єврейської громади ніколи не простили мені за мої переконання щодо цієї справи. Всі

(Закінчення на стор. 8)

Традиція, заснована Дж. Вашінґтоном

З щорічною промовою Президента США перед членами Конґресу „Про становище в країні" вперше виступив Дж. Вашінґтон два століття тому. Цю традицію Америка перейняла від колишньої метрополії – Великобританії, де щорічно на спільній сесії палат парляменту монарх визначав основні напрямки державної політики. У республіканській системі США місце монарха зайняв Президент. Згідно з Конституцією, він зобов'язаний „час від часу" інформувати Конґрес про стан справ у країні. Отож уже перший Президент Америки Джордж Вашінґтон особисто звітував перед конґресменами. Однак, третій Президент, Томас Джеферсон, вважаючи особисте звернення до Конґресу занадто монархічним, подібні виступи припинив. З того часу впродовж всього XIX століття американські президенти зверталися до сенаторів і конґресменів з письмовими посланнями. Старовинна традиція особистих виступів президентів повернулась в XX столітті, при Президентові Вудро Вілсонові.

Всі президенти країни, від Франкліна Рузвельта до Роналда Рейґана і Била Клінтона, повідомляли Конґресові, що країна знаходиться у доброму стані. Виняток склав 38-ий Президент Генрі Форд, який, виступаючи на Капітолійському пагорбі через кілька тижнів після Вотергейського скандалу, говорив про серйозну економічну кризу. В 1986 році Президентові Рейґанові довелось відкласти звернення до Конґресу через катастрофу з космічним кораблем „Челенджер".

Телерепортаж про виступ Президента Дж. Буша 2 лютого я спостерігав не вдома, а в одній з кав'ярень, бо хотілося спостерігати за людьми – що вони схвалюють, а з чим не погоджуються. Взявши ґальбу пива, сідаю за стіл, за яким влаштувались молоді люди і серед них кілька українців, які працюють будівельниками.

Центральна тема президентського послання – реформа системи соціяльного забезпечення. Білий Дім обіцяє найближчим часом ознайомити американців з конкретними пропозиціями в цій галузі. Громадяни, які досягли 55 років і старші, тобто ті, що вже отримують соціяльні виплати чи скоро почнуть одержувати їх, не будуть ображені передбачуваною реформою. Свою доповідь Президент почав з характеристики стану економіки Америки, яка, за його словами, не стоїть на місці, а неухильно йде вперед.

– Ми зробимо нашу економіку гнучкішою, конкурентноздатнішою, – сказав Дж. Буш, – ми зробимо все для того, щоб Америка залишилась економічним провідником у світі.

Далі він підкреслив, що для розвитку економіки треба мати кваліфікованих спеціялістів, яких слід завчасно готувати. Уряд приділятиме більше уваги освіті, як шкільній, так і вищій. Ці слова присутні зустріли тривалими оплесками. В доповіді йшлося також про податки та соціяльне забезпечення. Зусилля Конґресу, уряду будуть спрямовані на підвищення життєвого рівня американців.

– Настав час створити нову еміґраційну політику, яка дозволить тимчасовим робітникам приїздити в нашу країну. Ми закриємо кордони для наркомафії і для терористів, – сказав Дж. Буш.

Схвалення присутніх отримала висока оцінка на адресу впровадження демократії в Україні, яку висловив Президент. Чимало уваги в доповіді було приділено подіям в Іраку. Президент високо оцінив підсумки виборів, в ході яких було обрано парлямент країни. Дж. Буш заявив, що США будуть боротися до повної перемоги в Іраку над терористами. Закінчилась трансляція, і мені важливо було почути думки присутніх про виступ Президента, який багато разів переривався оплесками. Поруч зі мною сидів молодий водій великовантажного авта, звати його Джон Дженкіс. Спостерігаючи за ним, я зрозумів, що він виявляє великий інтерес до того, що діється на екрані.

– Ви хочете знати мою думку? Президент торкнувся того, що нас болить, за що переживаємо. Якщо дотримає слово, то я буду вдячний йому.

Наступний мій співрозмовник – українець Микола Омельченко з Івано-Франківщини.

– Я ще не добре володію англійською мовою, однак хлопці допомогли з перекладом. Радий, що Президент згадав про нелеґалів, і сказав, що потрібно застосувати нову політику щодо них. Мені було дуже приємно чути від господаря Білого Дому добре слово про нашу Батьківщину.

І на завершення ще одне інтерв'ю, яке мені дав американець Вільям Шац.

– Я не підтримую політику Президента Буша. Тому що його пропозиція в галузі соціяльного забезпечення спрямована на те, щоб зруйнувати існуючу державну систему. В кінцевому підсумку це приведе до зубожіння народу, і перш за все нас, пенсіонерів.

Ще довгий час тривала дискусія, присвячена зверненню Президента до нації.

Анатолій Гороховський
Чикаго

Новий – молодий – уряд

Ні, не у віці новопризначених українських міністрів річ – в політиці енергійність молодих неодмінно має спиратися на досвіді старших – а в тому річ, що Україну очолили діячі з новими, свіжими і виразно позитивними державницькими ідеями – соціяльними, освітніми, культурними, духовними. Як далеко зайшла б Україна в своєму розвитку, якби цей уряд став був біля керма в 1991 році! Аж серце болить, коли подумаємо, що Українською державою понад десять років керувала людина, котра з трибуни парляменту розпачливо розводила руками: мовляв, не знаю, що будувати. І будувала в найгірший, найнеморальніший спосіб.

Отож сьогоднішнім міністрам треба побажати міцного здоров'я, невтомности і особливої працьовитости, бо ж їх чекає навіть не „чиста дошка", що було б легше і простіше, а витягання чи не всіх сфер суспільного життя України з глибоких кризових ям. І навіть якщо хтось з них, один чи два, не витримає неминучого і безперервного напруження всіх фізичних й інтелектуальних сил, то все одно уряд Президента Віктора Ющенка створює сильне враження, що країна дістала державний провід з найкращими, гідними народу інтенціями, і що цей провід означає дозрілу критичну масу порядности і почуття громадянського обов'язку, які будуть здатні підняти суспільство і двигнути вперед. Лише у цій єдності, в тісному зв'язку нової влади з народом можна очікувати успіхів у побудові демократичної, справді цивілізованої України.

Тому не будемо вгадувати, з чого саме новий уряд України почне свою діяльність. Важливіше – як зможе він спертися на суспільство, зокрема на пресу, на вільне слово, чи знайде в собі здатність дивитися в очі правді, в якій мірі братиме до уваги думку інтелектуальної еліти, на яку в роки президенства Л. Кучми влада реагувала як бик на червону плахту. Також як враховуватиме існування східньої і західньої української діяспор, їхніх інтересів і проблем.

У зв'язку з цим питанням наші читачі вже телефонують до редакції, занепокоюючись тією обставиною, що перед виборами В. Ющенко вважав за потрібне звернутися до українців поза Україною, справедливо розраховуючи на їхню підтримку і запевнюючи їх, що коли стане президентом, то зробить усе, щоб Україна зібрала своїх дітей додому, але в інавґураційній промові про це вже не згадав... Справа, звичайно, не в обов'язковому поверненні геть усіх – дай Боже, щоб повернулися [illegible] тисячі і десятки тисяч вчених і першоклясних спеціялістів, таланти і здібності яких вкрай потрібні сьогодні українському суспільству.

Не менш важливим завданням буде повернення пересічному громадянинові України почуття господаря своєї країни, свого міста чи села, прищеплення охоти й готовности йти в підприємництво, в чесну конкуренцію, результатом якої буде матеріяльний добробут людей –і сповниться істина, що в Україні буде просто соромно бути бідним. Однак цей рівень добробуту має досягнутися у найкращій згоді з законом, перед яким повинні бути всі рівні. Це не просте завдання. Легше стати багатим, ніж справедливим і моральним. Ми сподіваємося, що новій владі активно допомагатимуть всі релігійні конфесії в Україні, і результатом цієї співпраці буде утвердження в українському суспільстві цього морального імперативу: живи сам і дай можливість жити іншому.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про погляд на одне з двох пар різних очей

Чи ви не завважили, дорогі читачі, як часто можна послухати опінію про дану людину чи про цю саму подію зовсім немов з протилежної сторони? Одну – дуже корисну, а другу – критичну. Одну – із схваленням заслуханого, а другу – із обуренням з приводу цього самого.

І тут мимоволі завжди приходить на думку поезія Ліни Костенко: „...А все залежить від людських зіниць...". Цей її добре відомий і часто вживаний рядок стоїть знову перед очами, коли читаємо враження з останньої промови Президента Дж. Буша.

Але, як завжди у всьому, те, що одним сподобається – інші критикують. І так читаємо зі здивуванням, що дехто прийняв останню промову Президента Буша дуже прихильно, принаймні уважає, що вона була вдала та на місці. А нам здається, що вся вона була приготована тільки для зовнішнього ефекту, що можна було ствердити хоча б отими постійними, нібито спонтанними оплесками слухачів, що, як ми обрахували, не менше, не більше, оплескували промову свого Президента 61 раз.

Коли ви добре приглядалися до цього дуже гарно зрежисерованого дійства, а ще при цьому уміли обчисляти то справді, слухаючи його, присутні раз-у-раз зривалися зі своїх місць, як чемні учні-шанувальники і били в долоні. Часом робило це враження, що вони немов накручені маріонетки зриваються зі своїх місць та б'ють в долоні і їм зовсім не залежить на тому, що саме сказав Президент.

Але ті, які пильно прислухувались до кожного слова провідника американського народу, а вже зокрема люди слов'янського роду, мусіли завважити, яку трудність мав Президент у правильному вимовленні прізвища „Ющенко", як для нього Україна все ще має зайвий додаток „the".

Важко, мабуть, вивчити нашвидкоруч про таку „екзотичну" країну, як Україна, а завжди вдоволений зі себе Президент не завважує таких похибок, як бистрі слухачі, зокрема такі, які дуже хочуть у словах Президента Америки знайти щось корисного і прихильного для сьогоднішньої України, що саме увійшла своєю „помаранчевою революцією" у загальний світовий словник. Отож „наш" Президент виголосив пересічну свою промову, вдоволений зі себе і з того, що сказав, а його вірні „піддані" потвердили це своїми оплесками.

А ми громадяни, можемо або прийняти це мовчанкою або іронічним усміхом, або перейти до порядку денного над таким нетактом, але в ніжодному випадку не треба нам показувати сліпе захоплення тільки тому, що це сказав Президент США.

О-КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор –Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (доп. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (доп. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (доп. 3042)

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Спостереження, які видаються важливими

Бажання бути частиною цілого „світу" і залишитися окремою частиною „нації" характеризує сьогодення. Традиційний консервативний погляд є в конфлікті з іноваційним. Інтелектуальні і психологічні ресурси стали важливіші за матеріяльні (приклад – японський інтелект і російський простір – природні багатства). Світові спільноти потребують переоцінки і редифініцій понять.

Здорова громадськість, її розбудова і проґресивний розвиток значною мірою залежить від ефективності керівництва, від успішного розв'язання проблеми проводу. Українці творять українську модерну (сучасно-якісну) націю, яка створила національно-політичний провід – державну владу. Розвиток добробуту і безпека населення України стане пріоритетним для всіх державних і громадських структур.

Менталітет українця мав велику дозу концепції „проти", а 23 жовтня 2004 р. на Хрещатику прийняв і перейшов на нову концепцію „за". Українське місто, українські студенти, сукупний український інтелект став провідним в формуванні модерної української нації і держави.

В Україні мають пройти колосальні зміни, в університетських залях йде іноваційний процес – твориться нове знання. Різні структури і їх цілі вимагають переоцінки – самоаналізи і вміння поборювати опір до змін. Перехід до демократичної держави забере час.

Осип Мороз,
Кергонксон, Н. Й.

Хворі діти чекають на допомогу

На прохання і заклик д-р Лесі Гладун, завідувачки 5-ої міської поліклініки у Львові (дитячого денного стаціонару), організація „Американці в обороні людських прав в Україні" зібрала в 2003–2004 роках 2,200 долярів на потреби клініки. Д-р Леся Гладун знову написала до нас і попросила продовжувати збірку грошей, бо потреби клініки зростають.

У своєму листі д-р Леся Гладун пише: „В часописі „Свобода" у вересні 2003 року була опублікована стаття „Дитяча денна Львівська лікарня потребує нашої допомоги", на яку відгукнулося багато добрих людей. За подаровані гроші було закуплено медикаменти для дітей-сиріт і напівсиріт, дітей з бідних родин, яких у нас лікується десь біля 80 відс. від всіх хворих. Проведено ремонт в приміщеннях шпиталю: помальовано стіни, вікна, двері, відремонтовано підлогу, закуплено постіль на ліжка і лінолеум на підлогу. Великою радістю для всіх дітей було придбання телевізора і відеомагнітофона: тепер діти мають можливість дивитися дитячі фільми, коли очікують на огляд лікаря чи змушені тривалий час лежати.

Стефанія Заяць з Ню-Джерзі прислала великий пакунок з дитячими іграшками. 90-ий Відділ Союзу Українок з Філядельфії і Люба Крупа з Ню-Джерзі прислали пачки з дитячим одягом, які ми отримали перед святом Святого Миколая. Від наших дітей і їхніх родин, працівників шпиталю і від себе дякуємо всім жертводавцям, всім небайдужим і сердечним людям, які нам допомогли.

Особлива подяка Божені Ольшанівській, яка організувала цю акцію. Від 2003 року в нашому шпиталі лікується багато дітей з різними алергічними хворобами, у тому числі з бронхіяльною астмою 520 дітей. І кількість таких хворих з кожним роком збільшується. На жаль, у нас немає відповідних можливостей для діягностики і лікування цієї категорії хворих. Необхідним є кабінет для специфічної алергодіягностики, пікфлуометри для визначення функції зовнішнього дихання у таких хворих, апарат ультразвукової діягностики, PH-метрія (для вимірювання кислотності шлунку), експрес-тести для визначення рівня цукру крові. Через відсутність коштів наші діти цього позбавлені. Звертаємось з великим проханням допомогти у вирішенні хоч деяких з цих проблем. Наша адреса: вул. Виговського, 32, 5-та міська поліклініка, дитячий денний стаціонар, Львів, 79000 Ukraine. Тел:. (380-322) 62-70-58. Тел./факс: (380-322) 63-38-23".

Просимо виписувати чеки на „AHRU – Lviv Clinic" і висилати на адресу 43 Midland Place, Newark, NJ 07106. Тел.: (973) 373-9729. Всі пожертви передаються д-р Л. Гладун і звільнені від податку.

Божена Ольшанівська,
Нюарк, Н. Дж.

Стипендії для талановитих музик

ОТАВА. – Стипендійний фонд ім. Марусі Яворської, котрим завідує Отавський університет, забезпечить щонайменше дві стипендії, кожна по 5,000 кан. долярів, талановитим студентам в Канаді чи Україні, що продовжують свої музичні студії після отримання наукового ступеня. Фонд створено з майна М. Яворської, любительки музики, пяністки, скрипальки, котра впродовж 40 років була викладачем сценічних мистецтв, і призначено для кандидатів наук і докторантів музичних студій. Кандидати на стипедії мусять студіювати визнані музичні програми в Канаді, Україні чи де інде та бути запропонованими на стипендію своєю школою.

У 2004-2005 роках п'ять студентів отримали стипендії з фонду ім. Марусі Яворської – це Жан-Філіп Сильвестре, Амелія Бродур, Бянка Бацю, Діяна Думлавала і Марія Пухлянко. Кожну школу запрошується номінувати одну особу до 31 березня 2005 року, подати всі відповідні документи, включно з офіційною формою прохання, програмою курсу навчання, звукозаписом трьох праць, офіційні копії і рекомендаційні листи.

За точнішими інформаціями та офіційною формою прохання треба звертатися до: Awards Office, University of Ottawa, 115 Seraphin-Marion, Ottawa, Ontario K1N 6N5 Canada. Тел.:. (613) 562-5800, дод. 1238. Електронна адреса: grdaward@uottawa.ca

Подавайте адреси вояків в Іраку

Після прочитаної статті „Пурпурове серце Юрія Олійника" („Свобода" ч. 3) від імені 35-го Відділу Українських американських ветеранів ім. поручника Івана Шандора в Палатайні дякуємо всім воякам за службу в Іраку у війні проти тероризму. Юрій Олійник для нас є герой. Бажаємо йому всього найкращого!.

Наш відділ ч. 35 має понад 30 членів. Ми висилаємо пакунки нашим воякам в Іраку. Пишіть нам на електронну адресу romangolash@cs.com і подавайте адреси вояків.

Також просимо громаду і всіх вояків на конференцію про УПА, яка відбудеться 11 червня 2005 року в Чикаго. Тел.: (847) 910-3532.

Роман Ґоляш,
Палатайн, Іл.

Заклик до „колишніх вроцлавян"

На наші руки прийшов лист від пароха греко-католицької парафії Воздвиження Чесного Хреста у Вроцлаві о. Андрія Михалишина, в якому говориться: „Хочемо дещо наблизити особам-добродіям нашу греко-католицьку парафію Воздвиження Чесного Хреста у Вроцлаві. Парафія ця існує у Вроцлаві майже 50 літ.

Перше Богослуження було відправлене у 1956 році. Від того часу багато помінялось, але коли б не відвага і прив'язаність численних людей до своєї церкви і свого народу, які проживали у важких часах, нас би тут сьогодні не було.

Багато років наші Богослуження у Вроцлаві правились в долішній частині римо-католицького костела св. Хреста, де люди вклали багато праці і зусилля, щоб почуватися як у східній святині.

Від 1999 року парафія знаходиться в іншому місці. У 1997 році як дар від Святішого Отця, ми одержали костел св. Вінкентії. Це величезна святиня в самому центрі Вроцлава. Стала вона не лише парафіяльною церквою, але також собором новоствореної Вроцлавсько-Ґданської епархії Греко-католицької церкви у Польщі.

Завдяки жертвенности вірних вдалось протягом лише кількох років зробити справді багато. Відремонтовано приміщення консисторії, куплено лавочки, змонтовано наголоснення, здійснено багато інших справ.

Однак стоїмо і перед проблемами, які самі ми неспроможні подолати. Справа, яка зараз є для нас пріоритетом, це ремонт даху нашої катедри. Пишемо і шукаємо допомоги в міських установах та в різного роду організаціях. Знаємо також, що багато колишніх вроцлавян проживає у США. Тому на ваші руки спрямовуємо гаряче прохання, щоб ви, як активні діячі, посприяли в організуванні фінансової допомоги для нашої парафії у Вроцлаві. Надіємось, що Боже провидіння допоможе нам завершити заплановане діло руками усіх людей доброї волі. Нехай Бог провадить і скріпляє!".

Шановні колишні вроцлавяни! Відгукніться на заклик отця пароха і пересилайте свої пожертви на конто 8-го Відділу Організації Оборони Лемківщини в касі „Самопоміч" в Чикаго. Чеки просимо виставляти на „OOL of Chicago", acct. #26744-000, а в лінійці „memo" пишіть „Fund for Wroclaw Katedra". Адреса каси „Самопоміч": „Selfreliance Ukrainian American Federal Credit Union", 2332 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622.

Хоч ми особисто – не вроцлавяни, але дуже радо допоможемо в цій справі.

Дарія і Мирон Ярошевичі,
Чикаго

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

М. Куропась...

(Закінчення зі стор. 5)

заяви, приписані мені щодо „індустрії Голокосту" (в англомовній статті пресового аґентства „The Knight Ribber" – Ред.) були вирвані з контексту моїх двотижневих колонок в „The Ukrainian Weekly". Ці вирвані з контексту уривки були насправді частиною рецензії на книжку „Індустрія Голокосту: рефлексії і використання єврейських терпінь" професора Нормана Ґ. Фінкельстайна з міського університету Ню-Йорку (CUNY). Інша моя колонка – це була рецензія на книжку „Голокост в американському житті" Пітера Новіка. Всі мої коментарі можна знайти на вебсайті: www. ukrweekly.com

Я не належу до тих, котрі заперечують існування Голокосту. Я не є антисемітом. Проте я все ж таки реаґую на окрему поведінку і коментарі окремих євреїв, зокрема тих, котрі, як виглядає, радо очорнюють український народ. Я свідомий того, що деякі мої погляди не є загальноприйнятими, аля я вірю, що можу користуватися правом, яке надає Перша поправка Коституції США, і справедливо коментувати проблеми, які є важливими для нашої громади, зокрема на сторінках „The Ukraininan Weekly".

Ніколи протягом моїх 18 років в Північно-Ілинойському університеті не дозволяв я, щоб мої особисті незгоди з окремих єврейських питань впливали на мою викладацьку діяльність в будь-який спосіб. Я дуже уважно ставлюся до різниць між культурами в університетському середовищі і я схвалюю культурно-етнічну різноманітність. Оцінювання мене студентами постійно є позитивним.

Я був здивований і стурбований, прочитавши в „Чикаґо Сан-Таймс" статтю Лин Світ від 28 січня, що два конґресмени (один зі штату Ілиной, інший – з Каліфорнії) надіслали листа до президента університету Джона Пітерса, заохочуючи його „переглянути спілкування університету з професором Куропасем і розірвати будь-які зв'язки з ним через деякі його антсемістські заяви".

Я ніколи не зустрічав ні однієї зі згаданих осіб і, як мені відомо, жодна з них не має уявлення стосовно мого академічного досвіду в тому університеті.

Наприкінці дозвольте мені сказати, що я не тільки завжди був радий діялогові між українцями і євреями, але далі продовжую цю справу. Однак, діялог може бути успішним тільки тоді, коли базується на щирості і бажанні усвідомити, що не кожна історична подія чи особистість є бачена в той самий спсіб спостерігачами, які рахуються зі своїми власними перспективами і спадщиною. Напевно існують деякі справи, щодо котрих українці та євреї не погодяться ніколи. І все ж, як би це не було сумно і прикро, мало що кожна сторона може зробити, щоб змінити цю дійсність. Коли такі різниці виникають, то, на мій погляд, було б краще, якби обидві сторони шанували право кожної на свобідний вислів і свободу преси – радше, ніж вдаватися до інсинуацій і очорнювання характеру, щоб втихомирити тих, які мають протилежні думки. Ми не повинні толерувати фанатиків будь-якої етнічности, будь-якої релігійної чи расової спадщини, але ми також не повинні чинити перешкоди висловленню протилежних думок, поданих відкрито і чесно. Америка була заснована серед протестів, і наші батьки-засновники поставили на відповідне місце свободу слова як одну з підставових основ, яка унеможливлює тиранію.

Календар подій 2005р.

12 ЛЮТОГО
Valentine's Day Weekend, 5-Course Dinner and Dance featuring Askold Buk Trio, $24.95 +

18 ЛЮТОГО
Kerhonkson/Accord first Aid Squad Banquet.

18 – 21 ЛЮТОГО
Родинний зимовий „вікенд" та прогулька на лещатах. Три ночі – 125 дол. від особи, якщо дві особи в кімнаті.

26 ЛЮТОГО
Napanoch Fire Company Banquet.

5 – 6 БЕРЕЗНЯ
Пласт, Курінь „Хмельниченки", Річні зимові наради.

27 БЕРЕЗНЯ
Традиційний український Великодній сніданок, початок о год. 11:30 ранку.

1 – 2 КВІТНЯ
УНС – Річні наради Округ, секретарські курси.

8 – 10 КВІТНЯ
Grace Episcopal Church, Madison, NJ – Men's Retreat.
Road Rally Weekend an Epicurean, motorized scavenger hunt.

9 КВІТНЯ
SUNY New Paltz Alpha Kappa Phi Sorority Formal Banquet

15 – 17 КВІТНЯ
Велика Рада Пластового Куреня „Чортополохи".

16 КВІТНЯ
Rochester Fire Company Banquet.

20 – 22 КВІТНЯ
SUNY at New Paltz, Migrant Education Program & Retreat.

23 КВІТНЯ
„ТАР" Нюйоркський фестиваль пива у Гантері, переїзд автобусом із Союзівки. 60 дол./ніч.

1 ТРАВНЯ
Традиційний український Великодній сніданок. Початок – год. 11:30 ранку.

20 ТРАВНЯ
Ellenville High School Prom.

27 – 30 ТРАВНЯ
Вікенд з нагоди Дня Пам'яті – BBQ та забава.
Вікенд призначений батькам, що усиновили дітей з України – спонзори Українське посольство і УНС.

Soyuzivka for all seasons

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Стаття Ю. Тимошенко: сіль на українські рани

Велике здивування, розчарування і навіть тривогу викликає стаття п. Ю. Тимошенко „Україна і Росія, Росія не програла" („Свобода, ч. 2). І вже той факт, що стаття була надрукована в проурядовому російському часописі „Вєдомості" – в часописі, котрий аж ніяк не оцінює події в Україні позитивно, говорить про те, що позиція одного з провідників „помаранчевої революції" не є помаранчевою, а скоріше „красной" (червоною), а значить – проросійською. І навіть якщо Ю. Тимошенко хотіла якимсь чином послабити ту напругу, яка в даний час особливо виразно проявилася в стосунках між Україною і Росією, то у всякому разі це слід було робити не такою ціною.

По-перше, дивує, що Ю. Тимошенко оперує штампами, розробленими ідеологами совєтської імперії й так інтенсивно вдовблюваними в розум і душу української молоді. Про незнання історії взаємин між Україною і Росією свідчать вислови Юлії: „Росія – це тисячолітня держава", або те, що Україна і Росія належать до „спільної цивілізації". Про яку „спільність" може йти мова між азійським походженням російської нації, як конгломерату різних народностей, і європейського коріння, з багатотисячною історією, українського народу. Те, що Росія вдало використала і привласнила культурні і суспільні надбання українського народу, є незаперечним фактом. І про те ми, українці, повинні пам'ятати і боронити свій пріоритет в цій царині, бо хто ж цивілізував московитів, як не наші предки – русичі?

Я не є фахівцем з економічних і стратегічних проблем, але не можу погодитися з потребою „об'єднання оборонно-промислових комплексів і систем воєнно-технічного співробітництва наших країн". Хіба автор цих ідей не пам'ятає, що всі ці об'єднання, спільні програми і проєкти є грою в „одні ворота"? І ясно, що ними, як завжди бувало, скористається Росія в своїх аґресивних імперських плянах. На жаль, ми, українці, спочатку робимо, а лиш потому думаємо і чухаємо потилицю.

Дивує, чому Україна як суверення держава, яка прямує до Европи, конче мусить в тісні ворота Европи втискатись разом з Росією. Адже ж Росія не дбала і ніколи не буде дбати про українські інтереси, і це є незаперечним історичною істиною.

Теж саме стосується проблем „Україна–НАТО". Чому ми ніяк не можемо чи не хочемо позбутися раз і назавжди того осоружного „комплексу меншовартости", того „хохлацтва", і відчути себе незалежним національним організмом з своїми потребами і проблемами?

Ще одна самовбивча сентенція: „Нас об'єднує православ'я". Тож хочу поспитати Ю. Тимошенко, яке вона має на думці православ'я. Очевидно, що вона має на увазі російське, а не українське матірне православ'я. Хіба Ю. Тимошенко так скоро забула, яку позицію в демократичному національному відродженні нашої національної держави зайняла РПЦ і її сателіт УПЦ (МП): всі ці хресні ходи на підтримку „благословенного кандидата", церковні відправи з проповідями не євангельського, а антинародного характеру, відлучення від Церкви інакшомислячих, вимога батюшок на сповіді покаятись у тому, що вони, (парафіяни, віддали свій голос не за „того" кандидата. Зрештою, чомусь епархія УПЦ (МП), за словами віруючих, дотепер не виступила з осудом цієї аґітації, яка відкрито велась майже у всіх храмах цієї Церкви напередодні другої тури виборів і не засудила фактів масової фальсифікації результатів голосування з боку „благословенного" кандидата. Така антинародна позиція УПЦ (МП) привела до того, що група віруючих цієї Церкви звернулась до вселенського Патріярха з проханням прийняти під свій омофор „неугодних" у храмах УПЦ (МП).

Зрештою, Ю. Тимошенко добре відомо, що на Майдані Незалежности перед сотнями тисяч учасників „помаранчевої революції" відбувся захід міжконфесійної і міжрелігійної духовної солідарности, в якому взяли участь духовні особи не тільки християнських церков, але також юдеїзму, мусульманського Криму. І лише від УПЦ(МП) офіційного представника не було, і тільки з власної ініціятиви та з великим ризиком взяв участь настоятель Святоандріївського храму с. Харунжівка, звідки походить президент В. Ющенко.

Думаю, що факти говорять самі за себе, і над ними повинні замислитись в першу чергу політичні і духовні лідери, особливо ті, хто належить до московського православ'я. Ю. Тимошенко твердить, що „православ'я допоможе забути дрібні образи". Так Юліє, дрібні – можливо, але як бути з тими десятками мільйонів убієнних безневинних синів і дочок українського народу так фатально винищуваних царським та совєтським московським імперіялізмом, кров яких кличе, волає про справедливість?

Отож бачимо, скільки неґативізму закладено у виступі Ю. Тимошенко, і дивує, чому вона роз'ятрює давні і теперішні незагоєні народні рани.

Д-р Ярослав Геврич,
Перкасіе, Па.

Як можна щось такого говорити?

18 січня отримала „Свободу" і втратила сон, прочитавши статтю „Росія і Україна: Росія не програла" („Свобода ч. 2, від 14 січня). Хоч сама авторка мене не здивувала, бо я давно, ще від Лазаренківської справи (а Ю. Тимошенко ж його заступниця), не вірила їй і всіх переконувала, що ця зідеалізована нашими щиросердечними українцями особа далеко не та, за яку себе видає... Й ось вона показала своє справжнє обличчя всім: і українцям, і росіянам (а ще після солодкої зустрічі з Ахметовим). Це вже заговорив не розумний політик, а справжня шовіністка, яка крім російської меншини не бачить в Україні інших національностей, хоч вони теж мають мати всі права. Але закони мають бути українські, і всі, хто живе на цій землі , має поважати і дотримуватись їх, і росіяни також.

Мене обурює поведінка Ю. Тимошенко. Невже новий Президент не відреаґує на цей випад Ю. Тимошенко проти його рідного українського народу?! Він же напевно знає, що знищення рідної мови – це знищення нації, хоч я вірю, що наша нація уже не дасться.

Неля Дубовицька,
Клівленд

Чи не могло це бути провокацією?

Дуже здивувала мене стаття Юлії Тимошенко, яку помістила „Свобода" на п'ятій сторінці 14 січня. Хочу повідомити редакцію, що багато людей у Норт-Порті, на Фльориді не могли спати, прочитавши згадану статтю. На мою думку, „Свобода" не повинна була поміщувати матеріялу, надрукованого у російській газеті „Вєдомості", – з огляду на те, що це могла бути не лише фальсифікація, але й підлий політичний крок Росії, щоб розколоти новий уряд України.

Я слідкувала за промовами і поведінкою Юлії Тимошенко на 5-му українському телевізійному каналі під час „помаранчевої революції", і залишаюся переконаною, що вона є великою українською патріоткою, має Богом даний дар оратора і цим даром вона захопила цілий український народ. І в цей спосіб допомогла у виборах Віктора Ющенка на Президента України. Пригадую її слова „Будьте оптимістами, не заломлюйтеся, витримайте аж до кінця і здобудете те, за що воюєте!".

Оксана Савойка-Мізь,
Норт-Порт, Фл.

Від редакції: Засоби масової інформації, зокрема газети, на те й існують, щоб віддзеркалювати різні, навіть протилежні, погляди на ті самі суспільні явища і події. Місія преси полягає не в тому, щоб висловлювати „правильні" думки, а в тому, щоб створювати якнайповнішу картину буття, яка б спонукала читачів до самостійного думання. Передруковуючи статтю Юлії Тимошенко з російської газети „Вєдомості", редакція розуміла, що це декому не сподобається. Але стаття, яка не була ані фальсифікацією, ані провокацією, передає частину картини реалій сучасної України, з якими можна не погоджуватися, але про них принаймні знати.

Третій похід Росії в Україну зазнав поразки

Росія виникла як Суздало-Московія у першій половині XII ст. у північно-східній частині Київської держави, де жили племена фінського походження і деякі слов'яни. Володимир Мономах, що княжив від 1113 до 1125 р., призначив їм князем свого сина Юрія, з осідком у городі Суздалі. Юрій послав до Києва на науку свого сина Андрія, який не прикладався до науки і утік до Суздаля. Через якийсь час, ставши суздальським князем, він зібрав потужне військо і несподівано напав на Київ, здобув його, сильно понищив і пограбував. Це був перший виступ суздальців-москвинів проти Києва з наміром викликати його занепад.

Коли в XIV ст. Московське князівство почало поступово звільнятись з татарського ярма, його провідники почали поглядати на Україну. У 1648 р. запорожці під проводом Богдана Хмельницького піднялися на національно-визвольну боротьбу.

Польща, хоч підписала з ними мирний договір, не покидала своїх намірів захопити Україну й почала збирати великі війська. Козацька Рада вирішила підписати військовий союз з Московщиною, як державою тої самої віри.

Після деяких переговорів у Переяславі, 1654 року, договір було підписано, й при допомозі московського війська поляків розбито. Але Москва виявилась віроломною, і московське військо, яке прийшло допомагати козакам у боротьбі проти Польщі, залишилось у містах України.

У 1917 р. вибухла революція й повалила царський уряд. Україна у 1918 році проголосила незалежність. Російські комуністи атакували Україну. Це був другий і найжорстокіший наступ Москви на Україну. Але московська червона імперія не встояла перед поширенням демократії й рівноправ'я. Поневолені народи проголосили свою незалежність. Між ними першою виступила Україна. Росія почала третій наступ на Україну, дипломатичним шляхом. Вона почала встрявати у внутрішні справи України, підтримувати скорумповані елементи проросійської орієнтації, винищувати тих, які їм протистояли.

Коли минулого року готувалися вибори президента України, В. Путін сам приїздив кілька разів до Києва і викликав до Москви урядових осіб України. Вони домовились поставити президентом В. Януковича, людину проросійської тенденції з кримінальним минулим. Але встрявання Росії на підтримку В. Януковича йому не допомогли. Цей третій похід Росії в Україну, нехай і дипломатичний, виявився для неї перший раз, а може і назавжди, поразкою у її намаганнях остаточно поневолити Україну

Михайло Василик,
Арґентина

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Лісове господарство України – тема обміну думками в НТШ

НЮ-ЙОРК. – 29 січня щотижневе місце інформаторів про розвиток наук України посіли українські лісівники, що перебувають в США на стипендіяльній програмі Фулбрайта. Їх запросив поділитися досвідом з політики і практики лісівництва голова математично-фізично-технічної секції, а одночасно заступник голови НТШ-А д-р Роман Андрушків, і представив усіх доповідачів присутнім. Стипендіяти програми Фулбрайта д-р Ігор Соловій і д-р Сергій Зібцев поінформували слухачів про лісову господарку в Україні, а зокрема в Карпатах, що і є головним постачальником лісоматеріялів, зокрема для меблевої промисловости і будівництва.

Юрій Бігун, який є аналітиком лісових проблем в США, був ініціятором обміну думок на тему лісового господарства сьогоднішньої України, яка має ще багато до здійснення. Про це дізналися слухачі із доповідей гостей з України, які змалювали лісове господарство в сьогоднішній молодій державі і його численні недотягнення.

Обидва доповідачі зосередилися, в першу чергу, на лісах у Карпатах, що є найважливішими в лісовому господарстві України. На їхню думку, ліси в Україні треба збільшувати, тому що багато їх площі втратила Україна в останніх десятиліттях. До цього неґативного стану причинилися у великій мірі часті пожежі, а з тим і штучне винищення лісових масивів, які треба тепер відновлювати.

Доповідачі підкреслили ролю Карпат, як головного джерела лісового господарства, можливості розвитку туризму в Карпатах, які досі використовувались недостатньо. На перешкоді стоять питання власності лісів та їхньої приватизації. Доповідачі ствердили, що, на жаль, в Україні досі лісова політика не розвивалась як належно і це питання вимагає особливої уваги та праці. Йдеться також про дальший розвиток Карпат як теренів туризму, а за цим – піднесення добробуту мешканців, що досі належать до одних із найбідніших в Україні. Доповідачі представили учасникам конференції ряд професійних підручників на тему лісового господарства в Україні.

О. К.

Доповідачі на „лісовій конференції" в НТШ (зліва): Юрій Бігун, д-р І. Соловій, д-р С. Зібцев.
Фото В. Лопух

„Спадщина" підтримує Семінарію св. Йосафата

В кінці листопада 2004 року Митрополит УКЦ Стефан Сорока звернувся через пресу з закликом допомогти у фінансуванні вкрай необхідного відновлення приміщень Духовної семінарії св. Йосафата у Вашінґтоні. Ця семінарія відкрилась 60 років тому і весь цей період успішно готувала священиків для УКЦ в Америці.

Фундація „Спадщина", заснована при Банку „Певність" у Чикаґо, відгукнулась на прохання, пожертвувавши на цю важливу ціль 25,000 дол. Хоч загальна сума пожертв Фундації „Спадщина" для української громади в 2004 році становила приблизно 600,000 дол., цю додаткову пожертву уможливило злиття між Банком „Певність" і „MB Financial Bank", яке відбулося в минулому році. Ця злука значно збільшила майно Фундації і відповідно дозволила збільшити пожертви на громадські цілі.

Павло Бандрівський

На святі ми відчули дух воскресіння України

ТРЕНТОН, Н. Дж. – 8 січня українська громада міста зібралася в залі православної церкви св. Юрія Переможця на свято Різдва Ісуса Христа. Це свято сприймалося як воскресіння України, бо більша частина нашого народу зуміла об'єднатися і разом вибрати українського президента – Віктора Ющенка.

Свої громади представили о. Петро Левко – парафію св. Юрія Переможця, о. Іван Лимар – парафію св. Тройці, о. Роман Пітула – св. Йосафата, пастир Овдій Хребчук – Українську баптистську церкву, Петро Терещук – Український народний дім. Гостями були о. прот. Нестор Коваль із Скрентону Па., та о. Михайло Гонтарук із Бавнд-Бруку. Присутніх привітав о. прот. Петро Левко, настоятель церкви св. Юрія Переможця. Голова парафії Василь Дерека розповів, як всі слідкували за виборами в Україні. Він від свого імені та від парафії писав листи у цій справі до президента Джорджа Буша та нашого конґресмена Кріса Сміта.

Голова Народного дому у Трентоні Петро Терещук звітував про те, що управа організувала перевезення громадян України до виборчої дільниці у Ню-Йорку на реєстрацію та голосування. Для цього треба було найняти шість автобусів, бо з Трентону голосувало понад сто осіб. На потреби виборів зібрано 17,533 дол. Найбільшими жертводавцями були СУМА – 5 тис. дол., родина Григорія Лисинського – 3,100 дол.

Активний член громади Роман Кузик за свій кошт поїхав в Україну у ролі спостерігача. У вирішальний час він, як і багато інших, не міг пасивно чекати на результати, вважав, що його обов'язок – допомогти. Спочатку він прибув до Києва, а пізніше був у Севастополі. Він показав на екрані окремі події на Майдані Незалежности.

Головною і останньою точкою програми був вертеп – це театралізована літературно-музична композиція „Три празники в гості". У ній взяло участь 38 дітей з парафій св. Юрія Переможця, св. Йосафата та св. Тройці і 9 дорослих.

Програму підготувала Марія Котуцька, учителька українознавства у школі св. Юрія Переможця. 19 грудня Марія Котуцька разом з вчителями і батьками Української школи влаштувала свято св. Миколая, а весною плянує провести свято Т. Шевченка та День Матері. На закінчення свята голова Сестрицтва Валя Гол частувала всіх кавою і солодким.

Бронислава Скорупська

Учасники композиції „Три празники в гості" з церкви св. Юрія Переможця (Ярдвіл, Н. Дж.).

На сцені – учасники вертепу.

Київські зустрічі делеґації УККА

КИЇВ. – На запрошення Організаційного комітету інавґурації Президента України, 21 січня 2005 року до України прибула делеґація Українського Конгресовго Комітету Америки (УККА): президент УККА Михайло Савків, екзекутивний секретар Марія Дупляк та член Екзекутиви Роксоляна Стойко-Лозинська. В рамках святкувань, делеґація УККА була присутня на громадській інавґурації Президента України Віктора Ющенка в неділю, 23 січня в Києві на Майдані Незалежности.

Під час перебування в Києві у понеділок, 24 січня, члени делеґації УККА мали честь особисто привітати Юлію Тимошенко з призначенням на посаду в.о. прем'єр-міністра України. „Приємно було почути, що в.о. прем'єр-міністра вважає співпрацю з діяспорою важливим елементом майбутнього успіху розвитку України", – сказала Роксоляна Стойко-Лозинська. Зокрема Ю. Тимошенко наголосила, що присутність міжнародних спостерігачів під час президентської виборчої кампанії мала величезне значення – з огляду на потребу демократичного волевиявлення виборців.

Раніше того ж дня делеґація УККА зустрілася з народним депутатом Борисом Тарасюком, головою Комітету з питань европейської інтеграції. Під час цієї зустрічі були обговорені питання співпраці нової української влади з діяспорою та українсько-американської співпраці у найближчому майбутньому, зокрема щодо скасування додатку Джексона-Веніка, визнання України країною з ринковою економікою та збільшення обсягу торгівлі й інвестицій в Україну.

Під час інавґураційних святкувань члени делеґації УККА взяли участь у святковому концерті, який відбувся у палаці мистецтв „Україна", та урочистому „Помаранчевому балі" на честь Президента Віктора Ющенка та його дружини Катерини в Українському Домі.

УККА

Альбом „Ті дні на Майдані" вже друкується

31 грудня 2004 року „Свобода" поінформувала читачів, що у львівському католицькому видавництві „Свічадо" готується видання фотоальбому „Ті дні на Майдані", до якого увійдуть тексти українською і англійською мовами та світлини, які підготував учасник подій на київському Майдані Незалежности Фелікс Хмельковський (його репортажі в грудні 2004 року були поміщені у „Свободі"). Видання покликане не тільки зберегти історичну пам'ять про „помаранчеву революцію", а й поширити її ідеї по всій Україні.

Альбом вже передано до друкарні. Швидшому його виданню сприятимуть передплата і пожертви, які можна виписувати на „Lev Khmelkovsky, DBA Svichado" і надсилати на рахунок 310607-000 на адресу: „Selfreliance FCU", 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Вартість альбому – 25 долярів.

Продюсерський центр "Міст-Медіа" представляє:
ГЕРОЇ ПОМАРАНЧЕВОЇ РЕВОЛЮЦІЇ -
концерти Народної артистки України
Оксани
БІЛОЗІР
Детройт
19 лютого 7:00 вечора
26601 Ryan Rd.,Warren, MI
586-757-6322
Спонсори: Міст-Детройт, Міст Олана,
Кредитова Спілка Самопоміч
Торонто
20 лютого 5:00 вечора
Metro Convention Centre
Спонсори: крамниця Вест-Арка,
компанія Срібна Мандрівка,
телепрограма Світогляд
Квитки у відділах Кредитової Спілки Будучність,
у крамниці Вест-Арка, у головному офісі корп. Міст
або за тел.:416-236-2032
Клівленд
26 лютого, 7:00 вечора
Hall of Pokrova
Ukrainian Church
6812 Broadview Rd.,
Parma, OH
216-240-4997
Спонсори: Корпорація Огайо Експорт,
International Food Deli
Чікаґо
27 лютого, 5:00 вечора
Copernicus Cultural and
Civic Center
5216 West Lawrence Avenue
773-489-9225
Спонсори: Міст-Карпати,
MB Financial Bank
Selfreliance
Ukrainian American Federal Credit Union
Кредитівка „Самопоміч"
помаранчевий спонсор концерту в Чікаго
Гартфорд
4 березня, 7:00 вечора
Bulkley High School Auditorium
300 Wethersfield Ave.
860-965-8349
860-296-9019
Філадельфія
5 березня 7:00 вечора
Ukrainian Educational and
Cultural Center
700 Cedar Rd., Jenkintown, PA
215-725-0377
Спонсори: Міст-Америка,
Universal Travel Services
Нью-Йорк
6 березня, 2:30 по полудні
Millenium Theatre
908-474-1100
Спонсор: Міст-Америка
Генеральні спонсори концертів:
Будучність
Кредитова спілка
Кращі музиканти України
та шоу-балет "Фест"

Незабутня трудівниця Варвара Ющенко

Мати Президента України Варвара Тимофіївна Ющенко залишила двох синів, 7 внуків і 2 правнуків. Вона все життя важко працювала – вела все домашнє господарство і викладала математику у сільській школі. Жила у малій двокімнатній хаті. Ще минулого року в господарстві було дві кози, кіт і пес.

Мені переказала Валентина Борисенко, професор Київського університету, яка за ініціятивою Катерини Чумаченко-Ющенко їздила по селах і збирала свідчення людей, що пережили Голодомор 1932–33 років, розповідь Варвари Тимофіївни: „В голод їли ми коржі-маторжаники з листя липи. Була корова, яка врятувала нам життя. Батько мій, Тимофій, закопав на городі у дерев'яній діжці трохи зерна, ми його мололи і так себе годували. В сусіда, вчителя української мови, жінка померла з голоду, то мій батько щоденно давав для двох його дітей молоко. Цей сусід називав нас „спасителями". Дід мій, Гордій, доглядав старих, немічних з голоду людей. Частенько думаю, як ми тепер переродилися і не допомагаємо один одному".

Вчителям було заборонено ходити в церкву, але Варвара Тимофіївна молилася в своїх думках. „Це дорожче, – казала, – ніж чужими словами. Лягаю спати і думаю: „Господи Праведний, пресвятий Миколаю, спаси синів моїх, щоб вони живі були". Бог вислухав її молитви.

Наталія Даниленко
Сомердейл, Н. Дж.

Варвара Тимофіївна Ющенко (зліва) і проф. Валентина Борисенко

З Вашінґтону – до Херсону

Ліда Вікторин, комп'ютерний спеціяліст з Вашінґтону, була міжнародним спостерігачем на виборах в Херсоні, а після голосування приїхала до Києва, щоб стати свідком „помаранчевої революції", і навіть сама вийшла на вулиці столиці з прапором „Нашої України". Її мама Дуня Савон, яка передала цю світлину до „Свободи", пишається, що її діти Ліда, Міла та Ігор добре володіють українською мовою.

Відійшла Маруся Бек

(1908–2005 рр.)

Леґендарна активістка, відома в усій українській спільноті Маруся Бек померла 27 січня ц. р., на 97-му році свого повного праці та енергії життя.

Св. п. Маруся Бек

Народжена 29 лютого 1908 року, вона була відома з того, що фактично відзначувано її т. зв. „переступний" день народження раз на чотири роки, але це не змінило її активности та віддання українським справам. Хоча народжена в США, ціле життя віддала українським проблемам, зокрема в управі міста Дітройту, до якої була обрана як перша жінка у 1962 році, а в 1958–1962 роках – як чинний посадник Дітройту. Ця відповідальна та активна праця у американському політичному житті не перешкоджала М. Бек, що була адвокатом, працювати також постійно для добра та успіху української громади, а особливо – жіночої. Ця відповідальна та активна праця в американському політичному житті дарувала її численні нагороди та ім'я „українського амбасадора". До її зацікавлень належало також плекання українського мистецтва, разом з братом вона організувала всесвітню виставку українських мистецьких творів. Не диво, що вона у 2003 році отримала від Світового Конґресу вільних українців нагороду ім. Ярослава Мудрого

Жваво цікавлячись українським політичним життям у 1970-их роках, вона працювала заступником президента Екзильного уряду УНР а відтак заснувала Раду приятелів УНР, яку довгий час очолювала. В 1983 році вона стала головою Комітету для вшанування жертв Голодомору. Вона залишила глибокий слід своєї позитивної праці як в американській, так і в українській громаді. Її довголітня праця в управі міста дала у висліді багато корисних починів та реформ, а в українській громаді – цілий ряд здобутків для піднесення культурного і громадського українського життя. Певний час вона була редакторкою жіночого журналу „Жіночий світ", спонзорувала літературний конкурс СФУЖО та включалася у кожний великий почин, що його проводила українська громада. Її день народження відзначувано як громадське свято, на якому жіночі організації в загалі мали нагоду у свій питоменний спосіб складати бажання цій активістці громадського життя. Її постать та її активність залишаться незабутніми для майбутніх поколінь.

О. К.

Єдність помислів – запорука успіху

ЧИКАҐО. – Кампанія президентських виборів в Україні 2004 року спричинилася до об'єднання української громади у Чикаго. Хід виборчого маратону змусив забути старі чвари та непорозуміння не одного покоління місцевих патріотів. Залишилися в минулому розбіжності у політичних поглядах „бандерівців" та „мельниківців", заможні з розумінням ставилися до економічних негараздів новоприбулих, які не від солодкого життя повторили шлях Колюмба, відкриваючи для себе Америку з її принадами та розчаруваннями; знаходили спільну мову інженери і робітники, лікарі та будівельники, представники старшого покоління та молодь. Кожному стало зрозуміло, що нас ніщо не роз'єднує, ми не маємо що ділити і, найголовніше, всі ми любимо Україну!

Під час кампанії був створений громадський комітет „Вибори – 2004", до складу якого входили Микола Баган, Лев Боднар, Галина Бориславська, Богдан Ватраль, Ольга Вовчук, Віктор Войтихів, Ярослав Загайський, Роман Заєць, Лука Костелина, Юрій Мельник, Олег Музика, Павло Олексюк, Роман Попович, Володимир Тюн та багато інших активних членів нашої громади. У центральній частині міста були проведені велелюдні віча, які своєю масовістю привернули увагу місцевих органів влади та американської спільноти. Свою підтримку українській мирній революції висловлювали представники етнічних груп, що тут проживають і, що особливо приємно, американські засоби масової інформації. Щоденні випуски новин розпочиналися з повідомлень з Майдану Незалежности, а місцева впливова газета „Chicago Tribune" стала мало не рупором українського Майдану, об'єктивно і фахово висвітлюючи події в Україні.

Завдяки старанням УККА та Громадського комітету до столиці США виїжджала велика група українців, щоб засвідчити свою солідарність у справедливій борстьбі українського народу супроти режиму. Велику допомогу в цій роботі надавала Українська Федеральна Кредитова спілка „Самопоміч" на чолі з її президентом Богданом Ватралем. Каса „Самопоміч" організувала безкоштовне пересилання коштів в Україну. Фінансова підтримка відіграла важливу ролю при організації транспорту для доставлення виборців до виборчої дільниці в приміщенні Генерального консульства України. Серед закордонних виборчих дільниць на дільниці ч. 95 у Чикаго кількість голосів, відданих за В. Ющенка у кількісному виразі була найвищою. Недаремно Катерина Ющенко – дружина Президента України жартувала, що найбільше голосів на свою користь її чоловік отримав у „рідному селі" Катерини – Чикаго!

23 січня 2005 року Український культурний осередок у своїй історії ще не бачив такої кількости людей. Святкування супроводжувалося трансляцією інавґурації Президента у приміщенні Верховної Ради та виступу В. Ющенка на Майдані Незалежности. Завершувала свято танцювальна забава під мелодії та пісні гурту „Мрія".

Володимир Павелчак

Україна має стати краєм туризму

КИЇВ. – В наш час туризм став найбільшою індустрією в світі. За прогнозами Світової туристичної оганізації, число туристів зросте з 625 млн. у 1998 році до 1.6 млрд. у 2020 році. На жаль, туризму в Україні приділяється недостатньо уваги. За розвитком туризму Україна входить в третю десятку країн світу, тоді як Польща посідає восьме місце. З метою виправлення такого становища в стратегії економічного та соціяльного розвитку України на 2000-2004 роки передбачено державне стимулювання внутрішнього та чужоземного туризму; державне сприяння просуванню на міжнародний ринок туристичного продукту України через міжнародні угоди та програми, залучення приватного сектора, особливо у сільській місцевості, до туристичного підприємництва та підсобної діяльности у сфері туризму; використання природного та історико-культурного потенціялу України, створення геоінформаційної системи „Туризм в Україні".

Переважна більість чужоземних туристів приїздить до Києва. Київська область стратегічно розташована в дуже вигідному положенні, оточуючи столицю, і вміщає славетний Дніпро, історичні міста Вишгород, Переяслав-Хмельницький, Білу Церкву, Богуслав, Яготин, частину Трахтемирівського заповідника, археологічні пам'ятки трипільської, скитської, черняхівської, зарубинецької культур, давньоруські та слов'янські пам'ятки. Це – брама для туризму в Україні.

Готовий прийняти туристів Переяслав-Хмельницький музей, де зібрані пам'ятки багатьох культур, виконана реконструкція неолітичної стоянки в селі Добранічівці на річці Супій. Товариство „Коло-Ра" пропонує створити в с. Уляники Кагарлицького району на Київщині історико-археологічний науково-просвітницький комплекс, де буде представлена жива модель давніх поселень хліборобів Трипільської культури V-III тисячоліть до н.е., поселення бронзового віку, селище слов'ян та давньоруське селище. Чужинцям ми пропонуємо участь в національних програмах „З варяг в греки", „Чумацький шлях", „Часи козацькі", в міжнародних – „Шовковий шлях", „Від Анатолії через Кукутені в Трипілля", „Антична культура", „Османська культура". Ми прагнемо, щоб кожне село і місто мали доступний сценарій землеробських свят, що підніме настрій селян і зацікавить туристів на сільськогосподарських маршрутах.

Програма відродження народніх ремесел має бути зорієнтована на відтворення прадавніх ремесел на науковій основі на основі археологічних, етнографічних досліджень і реконструкцій. З 1999 року розпочала працю в с.Уляниках студія реконструкції трипільської кераміки, яка відтворює історичну спадщину культури прадавнього суспільства. В основі кожної програми – визначні досягнення наших пращурів і народів, які населяли територію України в кожну епоху, в прив'язанніі до конкретного населеного пункту, за підтримки зацікавлених громадян України.

Олексій Трачук,
голова Товариства „Коло-Ра"

„Українці - українському студентові"

Цим історичним кличем, який в 1970-их роках кинула тодішня референтка суспільної опіки і стипендій СУА, св. п. д-р Теодозія Савицька, закликаючи людей доброї волі взяти під опіку потребуючу українську дитину чи студента у Бразилії через Стипендійну акцію СУА, закликаємо сьогодні людей доброї волі заопікуватися учнем чи студентом в Україні. Станьте спонзором, допоможіть нам допомогти тим, які є майбутністю демократичної і незалежної держави.

Мета Стипендійної акції СУА – освітою підняти рівень життя, зберегти та передати українську культурну спадщину наступним поколінням у Сполучених Штатах Америки та поза їх межами. Стипендійна акція СУА веде цю свою діяльність від 1967 року. За останні три роки (2002–2004) надано 1717 стипендій, на суму 335,255 дол. для стипендіятів СУА в одинадцяти країнах, включно з Україною. З тієї суми призначено 1222 стипендії на суму 199,650 дол. студентам в Україні.

Кожен стипендіят СУА має конкретного призначеного спонзора та зобов'язаний писати до свого опікуна, а також до СУА. Багато спонзорів радіють з одержаних листів та присилають копії до Стипендійного бюра.

Усі членки Комісії стипендій СУА працюють на громадських засадах, безкорисливо, бо вірять у шляхетність нашої акції. Завдяки цьому адміністративні витрати є мінімальними і становлять менше, ніж 10 відс. Від 1997 року Стипендійне бюро СУА знаходиться у Матавані, Ню-Джерзі, адміністратором його є Вікторія Міщенко, членка та теперішня голова 98-го Відділу СУА.

Уже в 1989 році, коли референткою стипендій була Анна Кравчук, Стипендійна акція СУА розпочала свою діяльність в Україні. В 1993–2002 роках Люба Більовщук поширила там нашу акцію.

В 1992 році в Києві було засновано Комісію стипендій Союзу Українок України на чолі з Аллою Дебалюк. Через цю комісію ми одержуємо прохання з усіх областей України. Ми також маємо багатьох окремих осіб, директорів та ректорів навчальних закладів, які відповідають за ними рекомендованих стипендіятів в Україні.

З огляду на те, що Стипендійна акція СУА залежна від жертводавців, то від цього залежить і число стипендіятів в Україні. Ми завжди маємо більше кандидатів, ніж спонзорів, не раз доводиться надавати часткову стипендію з різних менших пожертв.

Першочерговість завжди мали та мають сироти, напівсироти, діти з багатодітних або розбитих родин, покривджені долею учні та студенти. Кожного року стипендіят повинен подати документи, включно з довідками зі шкіл чи наукових інституцій та необхідними характеристиками і рекомендаціями. Періодично Стипендійна акція СУА видає звітну брошуру, в якій перечислені імена добродіїв та випускників, а також подана докладна фінансова звітність. Ще маємо звітні брошурки за періоди 1981–1986, 1987–1992 та 1993–2001 років, які можна набути у Стипендійному бюрі. Приготовляється нова брошурка за останні три роки (2002–2004).

Розмір річних стипендій СУА в Україні: 110 дол. учням 1–12 клясів, 220 дол. – студентам на вищих студіях, 330 дол. – докторантам (ці суми включають 10 відс. на покриття коштів пересилки). Остаточний розмір стипендій залежить від обмінного курсу валюти, стандарту проживання та є різним для різних країн. Стипендійна акція СУА та добродії, які спонзорують стипендіятів в Україні одержали зворушливі листи, в яких учні та студенти описують історичні події „помаранчевої революції".

Зустріч зі стипендіятами СУА у Львові.

Всі листи переконують, що молодь в Україні прагне реформ і демократії. Я вірю у дальший розвиток Стипендійної акції СУА та ще раз дякую усім, хто нас підтримує. Зокрема дякую батькам, учителям, виховникам, настоятелям в усіх країнах, де засягає Стипендійна акція СУА, бо на них падає відповідальність за виховання наступних поколінь свідомих українців у своїх країнах проживання.

Союз Українок Америки має державний статус неприбуткової, звільненої від оподаткування, організації під Ай Ар Ес кодом 501 (c) (3), пожертви можна відтягнути від податків в рамках закону. За дальшими інформаціями про спонзорування просимо звертатися до Стипендійного бюра. Грошові перекази просимо виписувати на: UNWLA Inc та прислати на адресу: UNWLA, Inc., PO Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 або за домовленням відвідайте наше бюро в Матавані, Н. Дж. Число телефону: (732) 441-9530.

Марія Полянська,
референтка стипендій СУА

Члени Комісії стипендій СУА (зліва) М. Орися Яцусь – скарбник від 1988 року, Люба Більовщук – референтка стипендій протягом 1993–2002 років, Марія Полянська, референтка стипендій СУА, Анна Кравчук, колишня голова СУА (1993–1999 р.) за ними – д-р Дарія Новаківська-Лісий, членка 54-го Відділу СУА, та Вікторія Міщенко, адміністратор бюра.

УКРАЇНА І СВІТ

Незабутній день інавґурації

Василь Лопух

Моя перша стаття про 24 години на Площі помаранчевої революції („Свобода", ч. 49, 2004 р.) була вибухом емоцій і переживань, які відчував у ті тривожні дні кожен з нас. Тоді, у листопаді 2004 року, я летів до Києва, щоб бути поруч з людьми на Майдані Незалежности, щоб бути корисним, якщо виникне потреба. На щастя, все обійшлося добре, і ми дочекалися дня, коли всенародно обраний Президент вступає в свої права.

І сталося так, що мені випала нагода ще раз полетіти в Україну, але цього разу не в чоботах та спортивному одязі, а святковому вбранні, бо в Україні – свято!

Цього разу я летів в Україну з піднесеним настроєм. Залишаючи на кілька днів Ню-Йорк і мій дім, я не писав коротких листів для рідних, бо цього разу всі знали, що з України мене запросили на свято.

День, який виборювали й очікували мільйони українців, настав – і я летів, щоб побачити історичний момент, коли Президент України промовить слова присяги своєму народові.

Ще звечора, напередодні дня інавґурації, я пішов вулицями міста, щоб подивитися на спокійний вечірній Київ. Але цього не сталося. На Хрещатику ще стояли намети. Молоді люди залишали автографи на гаслах революції, сиділи біля вогнища і співали пісень. Поруч гуркотіли машини, які прибирали залишки огорожі та інші речі в частині вулиці, де намети вже були розібрані, але тоді, коли ці молоді люди заблькували Хрещатик наметовим містечком, ніхто не був упевнений, що проти них не підуть танки. І як ми знаємо з публікацій, такий момент назрівав 28 листопада, коли війська зупинились неподалік Києва. Саме тоді, 27-28 листопада, я був десь тут і створював документальний фільм, який дістав назву „24 години історії Помаранчевої революції".

А тим часом тут завершували монтувати трибуни і сцену, з якої завтра промовлятиме Президент. Місто готувалося до свята.

Неділя, 23 січня 2004 року. Від самого ранку на Майдан Незалежности було тяжко потрапити. Люди з усіх куточків України приїхали сюди, щоб почути присягу свого Президента, за якого боролися і в якого вірять. На Майдані були сотні тисяч людей. Тисячі помаранчевих прапорів зі словом „Так!" і підковою – символом виборчої кампанії Віктора Ющенка, тисячі державних, синьо-жовтих прапорів, а також багато прапорів інших держав: Евросоюзу, Польщі, Грузії, Великобританії, Ізраїлю, Румунії, Литви, Білорусії та ін. В це важко повірити, але це так. На майдані поруч з нами стоять ті народи, які підтримують демократичну Україну і вірять в неї.

Віктор Пинзеник з дружиною та Валерій Федорейко, голова штабу В. Ющенка в Тернополі.

До початку інавґурації ще кілька годин, а Майданом вже неможливо перейти. Десь з глибини лунає гуцульська музика. Я з великими труднощами пробираюся в тому напрямі, щоб записати на відеокамеру. І справді, яскравим острівцем вирізнявся гурт людей у гуцульському святочному вбранні. Це мешканці села Мишаничі, що на Коломийщині. Це село відоме на Прикарпатті своїми музикантами. Справжні старовинні цимбали, скрипка, сопілка й бубон творили кольорит гуцульських мелодій. Люди слухали, пританцьовували, бо місця для танцю вже не було. Людей було так багато і вони стояли так щільно, що я вже не зміг звідси вибратися нікуди. Довелося стояти тут і дивитись на великий монітор, на якому позували те, що відбувалося у Верховній Раді. Зрештою, мені це сподобалося, бо саме тут, у величезному натовпі людей, я почув, як народ реагує на появу Віктора Ющенка та його дружини Катерини – бурхливими оплесками і схвальними вигуками: „Слава!". І також я відчув реакцію на антигероїв. Тисячоголосе „У-у-у-у-у-у" і „Ганьба" прокотилося Майданом, коли на великому телеекрані з'явилися кислі обличчя екс-президентів Леоніда Кравчука і Леоніда Кучми. Своє невдоволення вони не зуміли сховати,

(Закінчення на стор. 21)

Учасники святкового концерту підчас інавґурації Президента України Віктора Ющенка.. Фото: В. Лопух

В Ялті не буде пам'ятника Сталінові

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – 4 лютого в Лівадійському палаці на Південному узбережжі Криму почалися урочистості з нагоди 60-ої річниці Кримської (Ялтинської) конференції глав держав антигітлерівської коаліції 1945 року. У рамках святкувань відбувся науковий симпозіюм і „круглий стіл" з участю українських, російських і білоруських парляментаріїв на тему „Ялта 1945-2005: від біполярного світу до геополітики майбутнього", а також було відкрито погруддя Президента США Франкліна Рузвельта. Заплянованe встановлення пам'ятника „великій трійці" (Черчілю, Рузвельту і Сталіну) не відбулося (див. „Свобода",ч. 5) – через неґативне ставлення кримських татар до Сталіна і протести правозахисних організацій.

Рузвельт і Черчіль ще з осени 1944 року пропонували Сталінові зустріч в Шотляндії для обговорення післявоєнного стану Европи. Але Сталін усе відмовлявся, пояснюючи це неможливістю залишити Москву, а насправді зволікаючи до того часу, коли Червона армія захопить якнайбільшу територію в Европі. Врешті, з уваги на Сталіна, було вирішено зустрітися в кримському палаці Лівадія біля Ялти. 3 лютого літаки Рузвельта і Черчіля прибули до Криму, де високих гостей зустрів міністер закордонних справ СССР В. Молотов з горілкою, кав'яром, шампанським і копченим лососем. Бенкети тривали увесь час і це теж було в плянах Сталіна: голови гостей не мали бути свіжими. Проживали делеґації в примітивних умовах: президентові США відвели в Лівадії дві кімнати, була тільки одна лазничка на весь палац. Черчіль жив у палацику князя Воронцова, його службовців розмістили по кільканадцять в одній кімнаті. Сталін був дуже приязним і заворожив своїх союзників. За вісім днів конференції на бенкетах було проголошено 45 тостів, переважно за Сталіна. Високі учасники конференції не відчули, що Сталін веде гру за високу ставку – повоєнний вплив в Европі. Вони слабко розумілися в комуністичній диктатурі і намагалися забезпечити у визволених країнах демократичний устрій, на що Сталін охоче погоджувався за умови, що окуповані Червоною армією країни залишаться в сфері впливу СССР. Так і сталося на 45 років.

Л. Хм.

Українська діяспора стала прикладом

НОРІЛЬСЬК, Росія. – Ми традиційно беремо участь в Днях слов'янської культури, які проводяться в міській картинній ґалерії щороку. Цього разу ми показали українські строї, які вже побували на V Міжнародному конкурсі високої моди національного костюму в Москві. Для відвідувачів ґалерії реґулярно проводилася майстер-кляса з українського вишивання.

Минулого літа, 13 червня, відбувся виїзд членів нашої організації на природу, в тундру, і там, на одній з туристичних баз, ми влаштували виставку виробів українських народних майстрів, українського одягу, кулінарний конкурс. Було прохолодно, навкруги було багато снігу, але в наших душах вже була весна, тому що зігрівали їх українські пісні і музика.

17 липня в картинній ґалерії з вечора і до ранку тривала „Музейна ніч". Ми „побудували" українську хату, прибрали її, накрили столи і запрошували до хати гостей – відвідувачів ґалерії. Звучала українська музика, ми співали самі, а також з нашими гостями. Показали колекцію українського одягу і розповіли присутнім про найцікавіші строї з нашої колекції. Про це було багато написано в місцевій пресі.

На День Незалежности України ми запросили до себе представників різних національних діяспор, підготували святковий концерт. 24 жовтня, з нагоди 30-річчя заснування міської картинної ґалерії, наша вокальна група „Веселка" брала участь в святковому концерті і була тепло сприйнята гостями свята.

В листопаді всі ми були схвильовані подіями в Україні. Шкода, що нас обійшли стороною, і багато місцевих громадян України не змогли взяти участи в голосуванні. Коли виникла нагода поїхати в Україну міжнародним спостерігачем, я запропонувала свою кандидатуру і надіслала її в Канаду, але відповіді так і не отримала.Напередодні виборів ми провели свято української культури, яке стало помітним явищем в культурному житті Норільська. Дісталося це нам нелегко, тому що багато хто вважав, що нам не слід проводити такого свята якраз напередодні виборів, в такій політичній ситуації. Порадившись, ми вирішили, що свято ми все-таки проведемо і таким чином висловимо свою підтримку тим демократичним перетворенням, які розвивалися і набирали силу в Україні. Наш вибір виявився правильним, і свято української культури пройшло на високому емоційному рівні. На святі були присутні азербайджанці, долгани, ненці, нганасани, німці, греки, євреї, білоруси, які привітали нас і підтримали в зв'язку з подіями в Україні.

Різдво ми святкували за католицьким календарем і змусили й наших німецьких колеґ трохи прокинутися щодо суспільно-корисного життя. Вокальна група „Веселка" виконувала разом з німцями різдвяні пісні німецькою мовою, чим надзвичайно вразила постійних відвідувачів картинної ґалерії. Тепер в наших заходах беруть активну участь наші нові друзі з Таймирської культурно-національної автономії російських німців, які співають українські пісні.

21 лютого традиційно святкується Міжнародний день рідної мови і об'єднання „Україна" виступило ініціятором проведення такого свята в Норільську. Ми зібрали велику бібліотеку словників, розмовників, підручників на різних мовах, і всі вони будуть виставлені для огляду, буде також виставка ляльок в національних костюмах. В програмі свята – покази національного одягу Театру моди нганасан „Бараксан", українського строю, виступ російського фольклорного ансамблю „Бєла рибіца", пісні і вірші на українській, російській, білоруській, фінській, англійській, французькій, німецькій, долганській, осетинській, азербайджанській, грузинській, молдавській, сербській, івриті, абазинській, італійській, чуваській, татарській, мордовській і, можливо, на деяких інших мовах. Учасники свята принесуть грузинські хачапурі, українські вареники, осетинські пироги, узбецький плов, азербайджанську долма (голубці), татарський чак-чак і багато інших страв. А ще ми збираємося подивитися відеокасети з записами осетинського весілля і виступу грузинського хору.

В березні у нас двічі будуть проводитися шевченківські читання – не тільки в Норільську, а й в сусідньому Талнасі. Багато наших співаків-українців готуються до оперного фестивалю, який традиційно проводиться в Норільську в березні. Українська діяспора в Норільську стала для інших прикладом того, як треба зберігати і примножувати свої національні традиції.

Лариса Фоменко

Магічна сила київського Майдану

МУРМАНСЬК. – Поетка Тетяна Домашенко з Полтави написала у своєму вірші: *„Саме там, на Майдані Незалежности, в Києві, були схід і захід в єдиним гроні... Львів – Полтава. Духовна вість! Україно, в твоїх долонях патріотів серця зрослись!"*.

Піднесення Майдану не оминуло і небайдужих до долі своєї Вітчизни мурманських українців. 27 листопада ми складом в чотири особи побували на найбільшому центральному мурманському майдані. Я тримала в руках великий державний прапор України. Олег Шишков був у помаранчевому шалику і з помаранчевим метеликом поверх куртки. Помаранчевий прапор довершував його виразну особистість.Тетянка Кузнєцова і Іван Суранович тримали велике гасло, яке ганьбило фальсифікацію виборів в Україні і нагле втручання Москви у справи Української держави. Ми відчували себе маленьким осередком Великого київського Майдану, ми відчували його енергетичний струм, кожна клітинка тіла засвідчувала поклик рідної нації, ми дихали і жили абсолютно природною Свободою в унісон з нашою улюбленою Україною.

Відтак було майже 3 години арешту в міліції, бо вийшли ми на цей пікет без дозволу адміністрації. Але ці дріб'язкові прикрощі нічого не важили в порівнянні з тими неосяжними митями великої духовної злуки з українським народом. Ми встигли роздати людям чимало російськомовних ксерокопій газет „Так!" і „Правда України в Криму", які на той час нам привезли з Криму.

До міліційної дільниці нас забрали не ті молоді хлопці, що прибули першими, бо вони мусіли викликати старший наряд. Але й для тих старших ми виявилися незвичайними порушниками. Тому ті, другі, порадившись, викликали ще більш старших. Відтак вийшло, що нас арештовували вже міліціонери в рангу майорів. І ставилися до нас дуже чемно, як на площі, так і дорогою в дільничний осередок. Деякі працівники-міліціонери аж зраділи нам: мовляв, хоч від вас щось правду дізнаємось про події в Україні. Охоче слухали нас, ховали в кишені ксерокопії газет і давали адреси своїх електронних скриньок. Один молодий міліціонер, переписуючи речі в наших торбинках, зробив вигляд, що не помітив гасла в торбі Тетянки, яке було написано маркером на величенькому таки шматку тканини.

Трохи згодом ми дістали офіційний дозвіл Мурманської міської адміністрації, але виходили на центральний міський майдан тільки Олег і Таня, бо мене спіткала тяжка хвороба на грип, а Іван полетів на Майдан до Києва. Мені додому зателефонував якийсь міліціонер, заклопотаний тим, де ми будемо на площі стояти, щоб впильнувати нас від українофобів, яких, до речі, довго шукати ніколи не доводиться. Бажаючих поламати нам ребра тільки за те, що ми тримаємо Державний прапор України в Росії, було забагато. І не тільки росіян, але й „нашеньких" яничар.

Гостре моє інтерв'ю з цього приводу було в обласній газеті „Полярная Правда". Відтак і тележурналісти завітали до моєї хати, однак телесюжет для програми скомпонували в такий спосіб, що телезіркою екрану поталанило стати моєму яскраво-помаранчевому телефонові... Прикро і сумно, але я розминаюсь і з нашою громадою. Ледве вгамували свою зневагу до того, що я вже майже два місяці повсякчасно ношу помаранчеву стрічку-бантик під коміром білої блузки. Але коли почала читати вголос нотатки Ніни Матвієнко про передвиборні мандри в Україні, як один чоловік з нашої громади зневажливо перервав мене: „Це що? Політична аґітка?". Миттєво знайшлися йому однодумці, спричинився ґвалт і мені довелося згорнути газету... А Ніна Матвієнко якраз з великим пошануванням написала саме про ті куточки України, звідкіля родом цей чоловік.

Мій погляд упав на декілька газет „Славянскій ход", принесених їх розповсюджувачкою від „комуністів-старообрядців", які нещодавно урочисто святкували ювілей кровожера Сталіна. Газета заголовною сторінкою відстоювала загарбницько-імперські інтереси Росії в Україні. А редакційне середовище цієї газети переважно складається з українців. Як же мені болісно було за них, коли я прочитала, як називали українців в Україні „толпамі окупантов"? Це киян в Києві? Я вже оминаю дописи про „бєлорусско-русскую рєку Днєпр...". Але я знайду в собі сили, мушу знайти, аби переорати в душі усі оці дошкульні зашпори від ошуканого покоління, до якого і сама належу, щоб і надалі мала я моральне право причащатися мудрістю Великого українця Юрія Морачевського, який писав:

„...Я бо вірю, що любов'ю до моєї землі я нікому кривди не вчиню".

Наталя Литвиненко-Орлова,
голова Проводу українців Мурманського терену Росії

Григорій Омельченко вимагає арешту Л. Кучми

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Заступник голови Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, голова Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з розслідування обставин вбивств журналістів та фактів порушень державними діячами Конституції і законів України, народний депутат Григорій Омельченко вимагає порушення кримінальної справи та взяття під варту колишнього Президента України Л. Кучми за організацію викрадення журналіста Георгія Ґонґадзе, що спричинило його вбивство; організацію посягання на життя та заподіяння тілесних ушкоджень народному депутатові Олександрові Єльяшкевичу; організацію незаконного використання спеціяльних технічних засобів негласного отримання інформації; одержання хабарів в особливо великих розмірах; зловживання владою та службовим становищем; перевищення влади і службових повноважень; посібництво окремим державним діячам у привласненні й розтраті державних валютних коштів в особливо великих розмірах і відмиванні їх за кордоном та вчинення інших злочинів. З цього приводу він надіслав Генеральному прокуророві С. Піскуну депутатський запит, а копію його вислав до „Свободи". Вимога базується на заяві Мирослави Ґонґадзе і записах М. Мельниченка, які були досліджені експертом Брюсом Кенігом і визнані достовірними.

27 січня 2005 року Г. Омельченко встановив, що 29 червня 2000 року за вказівкою голови СБУ Л. Деркача була заведена справа проти Г. Ґонґадзе під назвою „Провокатор". Безпосереднє керівництво „розробкою" Г. Ґонґадзе здійснювали перший заступник голови СБУ Ю. Землянський, заступник голови СБУ П. Шатковський та заступник начальника управління „Т" В. Філіпов. За день до зникнення Г. Ґонґадзе справа оперативної перевірки „Провокатор" була закрита і за вказівкою Л. Деркача знищена.

Тимчасова слідча комісія також розглянула заяву О. Єльяшкевича від 27 серпня 2002 року про злочини, вчинені проти нього Л. Кучмою, Л. Деркачом та іншими посадовими особами. Далі, згідно з повідомленням офіційних осіб США, урядові установи США, зокрема ФБР і Агентство національної безпеки, провели експертизу записаного М. Мельниченком авдіозапису розмови Л. Кучми з головою „Укрспецекспорту" В. Малєвим про продаж Іраку радарної системи „Кольчуга". Американські експерти дійшли висновку, що цей запис справжній, а голос особи, яка дає дозвіл на продаж Іраку „Кольчуг", належить Л. Кучмі.

Також Л. Кучма і Л. Деркач, зловживаючи владою і службовим становищем, перевищуючи владу і свої службові повноваження, порушуючи Конституцію й закони України, організували незаконне прослуховування телефонних розмов і використання спеціяльних технічних засобів та агентури для негласного отримання й поширення конфіденційної інформації про державних діячів, провідників політичних партій, громадських організацій, керівників засобів масової інформації, журналістів. 18-19 лютого 2004 року генерал-майор СБУ В. Кравченко заявив про наявність у нього доказів щодо вчинення злочинів режимом Л. Кучми, зокрема це збір оперативної інформації, прослуховування каналів зв'язку та стеження за кордоном за українськими опозиційними політиками, офіційними особами (від міністра і вище). Окрім того, члени депутатських слідчих комісій Верховної Ради установили й інші діяння Л. Кучми, які мають ознаки тяжких і особливо тяжких злочинів.

У квітні 1993 року за письмовою вказівкою Л. Кучми, який в той час був прем'єр-міністром України, німецькій фірмі „Варекс" було перераховано 12 млн. марок ФРН із Державного валютного фонду України. Платіжне доручення про перерахування цих коштів підписав 8 квітня 1993 року від імені уряду міністер А. Лобов, який на час його підписання вже був звільнений з посади. 13 і14 квітня 1993 року Експортно-імпортний банк України на підставі зазначеного платіжного доручення перерахував фірмі „Варекс" на її рахунок 10 млн. 939 тис. 938 і 1 млн. 60 тис. 62 марки ФРН.

24 січня 2000 року члени депутатської слідчої комісії Г. Омельченко, А. Єрмак, В. Шишкін, М. Чивюк надіслали Генеральному прокурору України М. Потебеньку депутатське звернення про вилучення з Державного валютного фонду України 12 млн. німецьких марок, з пропозицією дати правову оцінку діям Л. Кучми, Ю. Звягільського, А. Лобова і вжити заходів з відшкодування заподіяних державі збитків. Але до цього часу Генеральна прокуратура України, не спростовуючи перерахування коштів фірмі „Варекс", не дала правової оцінки цим діям.

Фірма „Варекс" після отримання 12 млн. марок перерахувала ці кошти на закордонні валютні рахунки громадян України в Парижі, Женеві, Мюнхені, котрі потім переказали кошти на закордонні валютні рахунки Л. Кучми (або на рахунки, ним контрольовані) чи на рахунки членів його сім'ї.

Коли правоохоронні органи ФРН, за клопотанням Генеральної прокуратури України про надання правової допомоги, почали розслідування фінансово-комерційної діяльності німецької фірми „Варекс", її головного бухгалтера Беату Шмальц, залучену до перерахування валютних коштів на закордонні рахунки посадових осіб України (вона підписувала банківські документи), у листопаді 1996 року було вбито за межами Німеччини. Злочин не розкритий.

Упродовж 1994-1996 рр. та на початку 1997 року народні депутати Г. Омельченко та А. Єрмак неодноразово інформували Л. Кучму про незаконні фінансово-комерційні операції П. Лазаренка, М. Агафонова та інших (незаконні відкриття валютних рахунків та комерційних фірм на підставних осіб, перерахування за кордон великих сум валюти й приховування її на контрольованих ними та їх особистих рахунках). Відповідь ні від Л. Кучми, ні від Адміністрації Президента, ні від СБУ до комісії не надходила.

Знаючи про незаконне відкриття П. Лазаренком за кордоном комерційних структур, валютних рахунків та приховування на них мільйонів долярів США, Л. Кучма призначав П. Лазаренка на відповідальні посади, а також нагородив його президентськими відзнаками. У 1996 році Л. Кучма призначив П. Лазаренка прем'єр-міністром України.

Народний депутат Григорій Омельченко вимагає порушення кримінальної справи та взяття під варту колишнього Президента України Л. Кучми за організацію викрадення журналіста Г. Ґонґадзе, що спричинило його вбивство; заподіяння тілесних ушкоджень народному депутатові О. Єльяшкевичу; організацію незаконного використання спеціяльних технічних засобів негласного отримання інформації; одержання хабарів в особливо великих розмірах; зловживання владою та службовим становищем; посібництво окремим державним діячам у привласненні державних валютних коштів в особливо великих розмірах і „відмиванні" їх за кордоном та вчинення інших злочинів.

На заперечення щодо призначення П. Лазаренка прем'єр-міністром, Л. Кучма заявив: „Павло навчився „набивати" власні кишені, тепер буде наповнювати бюджет". У жовтні- листопаді 1996 року Г. Омельченко та А. Єрмак інформували особисто Л. Кучму та голову СБУ В. Радченка про наявність у П. Лазаренка панамського пашпорта, який давав право безвізового в'їзду майже в 40 країн світу і використовувався ним для нелегальних поїздок за кордон для відкриття валютних рахунків, перерахування коштів, зняття великих сум валюти готівкою, реєстрації комерційних структур. Л. Кучма проігнорував ці депутатські звернення і запити. Лише 2 липня 1997 року П. Лазаренко був усунутий з посади прем'єр-міністра згідно з поданою ним заявою про відставку. Швайцарські слідчі органи встановили, що П. Лазаренко за період 1993-1997 рр. викрав з України і „відмив" через чужоземні банки 880 млн. дол. США. На думку фахівців, викрасти таку суму грошей у держави без відома та сприяння Л. Кучми було неможливо.

Адвокати П. Лазаренка 5 червня 2000 року у розповсюдженому для засобів масової інформації пресрелізі заявили: „У нас є переконливі докази й документи, а також копії банківських платіжок, які вказують на те, що участь у відмиванні грошей, яке інкримінується П. Лазаренку, розповсюджується також і на Президента України Л. Кучму". Тимчасова слідча комісія встановила, що твердження адвокатів про те, що „за свої призначення П. Лазаренко перераховував великі суми валюти не тільки на особисті валютні рахунки Л. Кучми, але й на валютні рахунки, які ним контролювалися" відповідають дійсності.

Впродовж 1999-2002 років Г. Омельченко неодноразово надсилав Л. Кучмі депутатські запити щодо незаконного продажу за кордон військового майна й зброї посадовими особами „Укрспецекспорту" та СБУ. Лише 12 січня 2005 року на сесії Верховної Ради був проголошений і поданий для розгляду його депутатський запит про надання Верховній Раді повної інформації щодо обставин незаконного продажу за кордон військового майна та крилатих ракет в 1999-2001 роках посадовими особами державної компанії „Укрспецекспорт" та СБУ. Розглянувши запит, СБУ повідомила, що нею в 2004 році виявлено та припинено діяльність міжнародної злочинної групи торгівців зброєю, які намагалися незаконно вивезти за межі України 20 крилатих ракет повітряного базування виробництва колишнього СССР, здатних нести ядерну зброю, та інші товари військового призначення.

Крилаті ракети були сховані на військових складах міністерства оборони України (міністер О. Кузьмук), хоча за документами, підписаними високопосадовими особами міністерства, значилися знищеними.

Встановлено, що в січні 2000 року громадяни Російської Федерації О. Орлов та Є. Шиленко незаконно вивезли з України до Еритреї радіольокаційну станцію П-14Ф. Для цього вони надали Державній службі експортного контролю України підроблені документи на експорт РЛС нібито для потреб Румунії. Після вивезення цієї військової техніки з України, у червні 2000 року з Румунії надійшли офіційні дані, що міністерство оборони Румунії зазначеної РЛС не отримало, а сертифікат доставлення є підробленим. Фірма „Е.М.М. Arab Systems Limited" за радіольокаційну станцію 5 жовтня 1999 року перерахувала на рахунок „Укрспецекспорту" 400 тис. долярів США. Разом з тим з рахунку кіпрської фірми на рахунок в Києві, відкритий громадянином Казахстану В. Неустроєвим, переказано понад 700 тис. долярів США, які Є. Шиленко отримав готівкою.

На початку 2000 року О. Орлов і Є. Шиленко надали спеціялізованій зовнішньоторговельній фірмі „Прогрес" підроблені контракти від імені Федерального державного унітарного підприємства Державної компанії „Росвооруженіє" і сертифікат кінцевого користувача нібито від Міністерства оборони Російської Федерації на поставку в цю країну 20 крилатих ракет Х-55. Вказаний контракт був використаний як „прикриття" для подальшого вивезення цих ракет до третіх країн – в порушення вимог міжнародного режиму контролі за ракетними технологіями, членом якого Україна є з 1998 року. У квітні 2000 року авіаційним транспортом за підробленими документами 6 крилатих ракет Х-55СМ були вивезені не в Росію, а в Китай.

За ці ракети у квітні-травні 2000 року на рахунок „Прогресу" було перераховано 600 тис. дол. США. За вивезену контрабандним шляхом зброю були перераховані у квітні 2000 року – 700 тис. дол., у травні 2001 року – 600 тис. дол., у травні-червні 2001 року – 200 тис. дол. В міжнародній злочинній групі, яка здійснила вказані незаконні операції з контрабанди за межі України крилатих ракет повітряного базування, діяли також громадянин Австралії Гайдер Сарфраз, громадянин України В. Євдокимов. За свідченнями В. Євдокимова, генеральному директору „Укрспецекспорту" В. Малєву, який загинув у шляховому випадку у 2002

(Закінчення на стор. 19)

Музеєві визвольної боротьби України в Празі - 80 років

Після поразки національно-визвольних змагань українського народу 1917-20 років Прага стала найбільшим осередком української політичної еміґрації. Туди прибули чільні діячі УНР, старшини УГА, професори, науковці, вище духовенство. Всі вони і надалі продовжували боротися за самостійну Україну. Засновували українські національні організації, товариства, політичні партії, вищі навчальні заклади, видавництва, газети, журнали. Все це робили з твердою вірою, що Україна от-от звільниться від чужого рабства, стане демократичною державою, а вони повернуться на рідні землі і будуть працювати для її розбудови.

Отак 23 травня 1925 р. відбулися установчі збори Товариства „Музей визвольної боротьби України" (голова Іван Горбачевський). Члени Товариства (переважно професори УВУ) тут же, на зборах, здавали у майбутній музей збережені архівні документи та поважні фінансові пожертви. Товариство вже 1 червня 1925 р. у просторах Фалькенштайнського палацу (який став першим осередком музею) відкрило музейну експозицію. Фонди музею поповнювалися швидкими темами, у зв'язку з чим доводилось наймати для них все нові й нові приміщення. Душами МВБУ були директор Дмитро Антонович, після його смерти – Симон Наріжний. Праця в музеї не оплачувалася, а єдиним прибутком музею були членські внески та добровільні пожертви.

На початку 30-их років виникла ідея побудувати для МВБУ окремий будинок під назвою „Український дім". На заклик Товариства МВБУ в Прагу полилися музейні експонати, архівні матеріяли і грошові пожертви від українців усіх континентів. На побудову „Українського дому" в Празі поважні суми жертвували багаті підприємці, професори, робітники, фармери, учні початкових шкіл, навіть безробітні й пенсіонери. Г. Каленик-Лисюк із США ще в 1929 році зобов'язався до смерти покривати всі видатки за оренду будинків музею, Я. Макогон з Великобританії обіцяв подвоїти суму, зібрану на будівництво „Українського дому" серед української еміґрації.

Після довгих пошуків, нарад і дискусій було вирішено не будувати Український дім (будівництво могло б затягнутися на кілька років), а на зібрані гроші купити готовий будинок і пристосувати його під музей. 16 березня 1938 р. управа Товариства за 230,000 чеських корон купила триповерховий будинок з 21 кімнатою, вісьмома крамничками і затишним садочком майже в центрі Праги (в кварталі Нуслє).

Голова Товариства МВБУ проф. Степан Смаль-Стоцький акт про купівлю підписав на смертельному ложі, долучивши до нього тестамент, згідно з яким подарував МВБУ свою бібліотеку (5,000 томів) з умеблюванням. Вже на його похороні було зібрано 2005 корон „замість квітів на могилу". Виконуючи волю батька, його син Роман Смаль-Стоцький до подарунку долучив поважну суму від себе.

В новому будинку музейна робота закипіла на повну силу. Українці з різних країн дарували туди архіви, які добровільні співробітники старанно опрацьовували. Для української еміґрації МВБУ став паломницьким місцем. Крім постійної експозиції, в ньому влаштовувалися тематичні виставки, наради, конференції, літературні вечори тощо. На жаль, доля будинку була трагічною. 14 лютого 1945 року американська бомба його повністю зруйнувала. Шість осіб в будинку загинуло, однак фонди музею залишилися майже не пошкодженими, бо будинок не загорівся.

Працівники музею разом з учнями Української гімназії та УВУ їх в надзвичайно важких умовах (без транспорту, в морозі, хуртовині) перенесли на безпечні місця, головним чином, у підвальні приміщення Клементинуму, де МВБУ продовжував діяти. А було цих матеріялів понад сорок тонн! Один мільйон одиниць зберігання!

Останньому директорові МВБУ Симонові Наріжному неймовірними зусиллями вдалося врятувати фонди музею після „визволення" Праги і навіть продовжити його життя – до комуністичного путчу. В березні 1948 року комуністична влада Чехословаччини остаточно ліквідувала музей, голову Товариства МВБУ Корнила Заклинського запроторила у психіатричну лікарню, а директора С. Наріжного (який як особа без державного громадянства був під захистом IRO) вигнала з Чехословаччини. Матеріяли МВБУ кількома етапами було вивезено до СССР. В українській діяспорі вони вважалися безслідно загубленими.

Після розпаду СССР та постання самостійної України виявилося, що безцінні фонди МВБУ не пропали. Всі вони потрапили до архівів КДБ в Харкові та Києві, де були професіонально опрацьовані і розіслані у суперсекретні архіви Москви, Києва та інших міст для т. зв. „оперативного використання", тобто для боротьби з „ворогами народу".

Доступ до них мали лише номенклятурні працівники Міністерства внутрішніх справ та закордонної розвідки. Правда, в жодному архіві вони не становили окреме ціле, а були перемішані з фондами інших „українських буржуазно-націоналістичних" установ та організацій.

Нині ці архіви розсекречені, на жаль, немає їх каталогів, отже, вони і надалі широкому загалові науковців невідомі. А це велика шкода, бо в них прихована не одна таємниця вітчизняної історії. Певне світло на них проливають праці П. Ґрімстед-Кеннеді, Л. Лозенко, Г. Боряка, І. Головацького, О. Федорука та моя книга „Музей визвольної боротьби України і доля його фондів" (Мельбурн, 1996). 80-ліття заснування МВБУ мало б стати поштовхом до глибшого вивчення цієї найвизначнішої установи української еміґрації міжвоєнного періоду.

На підставі матеріялів архівів Праги і Києва мені вдалося реконструювати повний список фундаторів і жертводарців МВБУ, який охоплює понад 4.000 імен. Якби цей список видати окремою книгою, Золота книга фундаторів і жертводавців МВБУ була б гідним пам'ятником тим героям, які мріяли про вільну демократичну Україну, працювали для неї, нерідко жертвували на її вівтар останні свої заощадження, але не діждалися її проголошення.

Така книжка мала б не лише історичну вартість, але й реальне значення для сучасности. З неї б сини, внуки та правнуки довідались про внесок своїх батьків, дідів та прадідів у розбудову найвизначнішого архіву-музею української діаспори. В ній будуть зазначені не лише імена жертводавців музею, але й імена жервodавців на її видання. Від кількости зібраних грошей буде залежати її художнє оформлення та тираж. Підтримайте цей проєкт!

Пожертви в якій-небудь валюті можна слати звичайним банковим чеком або переказом на адресу: M. Musinka, 08001 Presov, Gorksho 21, Slovakia.

Проф. д-р Микола Мушинка,

Г. Омельченко...

(Закінчення зі стор. 18)

році, було відомо, що крилаті ракети вивозились не в Росію, а в інші країни й що для цього використовувались фіктивні документи.

Генеральний директор кіпрської компанії Гайдер Сарфраз у квітні-травні 2002 року перерахував в Будапешт 7 млн. дол. на рахунок, розпорядником якого є громадянка України Л. Барановська, дружина підлеглого В. Євдокимову працівника.

В подальшому з банку в Будапешті, в 2002 році, перераховано 2 млн. 250 тис. дол. в Ригу і Одесу, де кошти були зняті готівкою протягом 2002 року. Крім того, також було перераховано близько 1,5 млн. дол. на інші рахунки в різних банках, відкриті на підставних осіб.

О. Орлов затриманий у Чехії, де вирішується питання про його екстрадицію в Україну. Розшукують Є. Шиленка. В. Євдокимов заарештований у квітні 2004 року. Гайдер Сарфраз загинув в шляховій пригоді в січні 2004 року.

Встановлено, що керівники „Укрспецекспорту" В. Малєв, В. Шмаров та голова СБУ Л. Деркач інформували Л. Кучму про продаж зброї, за згодою якого й здійснювалася її реалізація. Отже, Л. Кучма є співучасником (у виді посібника) незаконної торгівлі військовим майном, зброєю, в тому числі й зброєю масового знищення.

Як представник державної влади Г. Омельченко вимагає порушити кримінальну справу щодо Л. Кучми, Ю. Кравченка, народних депутатів України та інших посадових осіб органів державної влади та управління (їх прізвища зазначені в запиті), в діях яких слідча комісія встановила ознаки злочинів; Л. Кучму та Ю. Кравченка взяти під варту; провести повне, всебічне, об'єктивне розслідування всіх обставин справи і за результатами досудового слідства прийняти рішення згідно з чинним законодавством; вжити заходів для відшкодування завданих державі збитків.

Л. Хм.

Союз Українок Америки запрошує на XXVII конвенцію

У 2005 році Союз Українок Америки (СУА) відзначатиме 80-ту річницю свого існування. Основний законодавчий орган організації, конвенція, відбувається кожні три роки. І цього року Округа Центрального Ню-Йорку СУА з приємністю гоститиме XXVII Конвенцію на своєму терені 27-30 травня 2005 р. – в готелі „Олбані Маріот", в Олбані, Н. Й.

Вже минуло понад 20 років з того часу, коли конвенція СУА востаннє відбувалася у штаті Ню-Йорк. І цьогорічна подія в столичному місті Олбані принесе численній українській громаді і гостям, що мешкають у Ню-Йорку і сусідніх штатах, надзвичайну можливість відвідати конвенцію. Олбані та його околиці пропонують привабливі туристичні місця відпочинку та цікаві історичні принади.

Передконвенційна програма „Жінки українського походження в засобах масової інформації" у п'ятницю, 27 травня, пропонує гостям конвенції зустріч з представниками телебачення, радіо та видавництв. Конвенційний бенкет в неділю представить церемонію вручення молодим жінкам українського походження нагород за видатні професійні досягнення („Young Ukrainian Women Achievement Awards").

Як і кожна з конвенцій у минулому, XXVII Конвенція СУА надасть делеґаткам з усієї країни можливість обрати посадових осіб нової управи організації, визначити нових провідників, які очолять різні ділянки праці у дев'ятій декаді його існування. Конвенція також перегляне діяльність організації за останні три роки та накреслить нові стратегії розвитку і діяльности СУА на наступну каденцію.

Гасло цьогорічної конвенції СУА: „Здобутки літ минулих внесемо в майбуття".

За додатковою інформацією просимо звертатися до голови реєстраційної комісії Конвенційного комітету Віри Старух, тел.: (845) 626-2058.

Маріянна Заяць,
голова Конвенційного комітету

Освячено ...

(Закінчення зі стор. 1)

Церков – Єпископа Стемфордської епархії УКЦ Василя Лостена і Архиєпископа УПЦ в США Константина, підкреслюючи, що тут зібралася українська громада Ню-Йорку на родинне свято.

Після відспівання американського славня Анною Бачинською церковні достойники приступили до посвячення входу до нової будівлі та обидва виголосили відповідне слово, підкреслюючи здійснення довголітньої мрії української громади і відкриття домівки для збереження культурних українських надбань для майбутніх поколінь.

Владика Василь Лостен у своєму слові ствердив, що завдяки жертвенності добродіїв Український Музей має своє нове приміщення. Але він звернув увагу, що „хоч ми сьогодні сердечно радіємо його надбанням, нам потрібно пам'ятати, що цей новий Український Музей в Ню-Йорку був збудований не на те, щоб зосереджуватись тільки на минулому. Він збудований для збереження наших скарбів для прийдешніх поколінь, які колись з вдячністю висловлюватимуть гордість приводу з вашого великого подвигу – забезпечення збереження чудової перлини між престижними нюйоркськими музеями прекрасних культурних надбань українського народу в новому Українському Музеї в Ню-Йорку!".

В своєму слові Архиєпископ Антоній підкреслив: „Музеї, як люди, є різних видів та своєрідних характерів. І не завжди можна пізнати внутрішню особу, якщо споглядатимемо тільки ззовні. Музеї мимоволі змушують нас вивчати експонати та вчитись від них. Для того, щоб бути кращими опікунами майбутнього, нам потрібно дослідити стежини тих, що будували сьогодення для нас. Музеї дають нам спромогу здобути знання, розвивати мрії та бажання осягнути чогось кращого. Водночас музеї допомогають нам розвивати суспільство. Де б не збирались люди, завжди можна знайти бодай одну позитивну річ. Музеї відіграють позитивну ролю у виховуванні дітей нашого з вами майбутнього".

Владики закликали усіх українців Ню-Йорку та околиць до помочі та співпраці у розвиткові музею та передали їм Боже благословення. З оцим благословенням церковних Владик святкову стрічку при вході до нової будівлі перетнули голова Управи Оля Гнатейко, директор музею Марія Шуст і колишній голова Управи Іван Лучечко.

Сотні учасників посвячення музею зібралося біля його входу. *Фото: brama.com*

Після відспівання гимну „Боже великий єдиний" громада увіллялася у великий передсінок музейної будівлі, де чекали на неї зібрані хористи „Думки" під орудою свого невтомного диригента Василя Гречинського, що привітали гостей піснею та традиційним „Многая літа".

Голова Управи музею Оля Гнатейко зложила особливу подяку хористам „Думки", як теж почесним стійкам членів Пласту та СУМА та попросила до слова постійного представника України в ООН Посла Валерія Кучинського, який, вітаючи українську громаду з цим новим успішним завершенням, висловив надію, що новообраний Президент України Віктор Ющенко, коли буде відвідувати американський континент, без сумніву, завітає до цієї нової культурної твердині українців в Ню-Йорку.

Привітання передала голова Союзу Українок Америки Ірина Куровицька та підтвердила, що членки СУА постійно будуть підтримувати Український Музей в Ню-Йорку та сприяти його ростові. Саме за ініціятивою СУА 30 років тому ідея Українського Музею в Ню-Йорку втілилася в життя. Архітект Юрій Савицький, за плянами якого збудовано музей, підкреслив, що ідеї його будови та переведення в життя – це безперервна праця 30 років, яка тепер завершилася і за яку можуть бути вдячні майбутні українські покоління наших дітей та внуків, що будуть користуватися культурними надбаннями цієї інституції. Сергій Погорельцев, Генеральний консул України в Ню-Йорку, підкреслив у своєму привітанні важливість цієї непересічної події в житті української громади Ню-Йорку, а голова кредитівки „Самопоміч" Богдан Кекіш, один з членів хору „Думка", зложив зі своїм привітанням від кредитівки чек на 25 тисяч долярів.

В той же день до ряду щирих жертводавців вступили Марія і Юліян Бачинський, які подарували 25 тисяч долярів, д-р Володимир і Анна Раки – 10 тисяч долярів і Стефанія Савчук – 10 тисяч долярів. Ряд промовців закінчив Микола Андреадіс, голова Будівельного комітету, який подякував усім, що причинилися до завершення цього непересічного завдання.

Відтак численні присутні мали нагоду оглянути залі нової будівлі та при перекусці виявити свої позитивні враження – з надією бути частими гостями цього культурного осередку.

О. Кузьмович

Члени Управи Музею і його приятелі. *Фото: Андрій Вовк*

Урочисте перерізування стрічки до входу в музей, (зліва): директор музею Марія Шуст, голова Управи Музею Оля Гнатейко і колишній голова Управи Ігор Лучечко.

Мандрівка нашої писанки

Писанка з яйця чижика

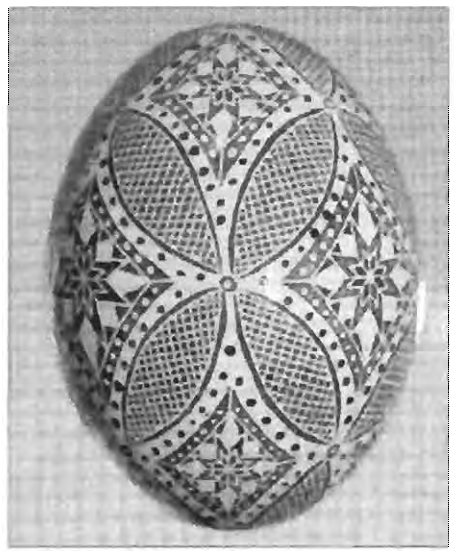
Однією з ознак української частини міста в Чикаґо є крамниця „Дельта" – українське підприємство. У вікні крамниці сидить пані Брама і показує, як писати українські писанки. За її працею спостерігають крізь шибку численні молоді люди, а між ними восьмирічна Льорі Гарбін-Попау.

29 жовтня 1991 р. Льорі Попау повернулася до Чикаґо і подарувала сім писанок для Українського музею, щоб тим способом подякувати українській спільноті, що вона ділить з нею свої мистецькі скарби. А у 1994 році Льорі мала нагоду повернутися до крамниці „Дельта", 38 років після того, як вперше побачила у вітрині крамниці „Дельта" українські писанки. Вона розповіла продавцям про писанкарку в часі Великодня 1956 року, і як вона спонукала Льорі до писання писанок. Жінка, яка слухала розповіді Льорі, обняла її зі зворушенням і призналася, що саме вона, Марія Брама, була цією писанкаркою.

Нещодавно, 13 грудня 2004 року, Льорі отримала телефонічне запитання, чи подарує вона писанку на Великодню виставку у Білому Домі, на якому будуть „Easter Eggs" з усіх 50 штатів. Льорі разом з усіма художниками, які подарували на виставку, матиме нагоду познайомитися з Першою Лейді Лорою Буш в часі своєї приватної тури Білим Домом та зробити собі з нею світлину.

Льорі Попау живе зі своїм чоловіком в штаті Аркензо, місто Гат Спринг, мають троє дітей і п'ятеро внуків. Традиційні писанки Льорі залишаться частиною постійної збірки Білого Дому і будуть виставлені в Бібліотеці Дж. Буша.

Завзяття і хист Льорі у писанні українських писанок дали тепер її можливість показати свою працю в столиці держави. Л. Попау є членом Міжнародного товариства мистецтва прикрашених яєць, де вона є одною з трьох осіб у світі, що здобула почесть „мистця" у категорії писання писанок.

Писанка, яка буде на виставці в Білому Домі

Виставка, яка буде відкрита два тижні до свят і два тижні після Великодніх свят (27 березня), буде виставлена у „White House Visitors Center" 1450 Pennsylvania. За подальшими інформаціями про виставку телефонувати на число (202) 208-1631.

Д. Керол

Незабутній...

(Закінчення зі стор. 16)

хоч обидва є неабиякими акторами. Звичайно, вони творили історію нової України і мають певні заслуги, але також без зайвих застережень можна стверджувати, що з вини Леоніда Кучми Україна втратила десять років прогресивного розвитку і вже стала на межу державного банкрутства. Народ врятував свою державу від влади, яка вже здобула синонім „злочинна". Саме тут, у гущі людей, я відчував незбориму силу нашого народу. Після інавгурації у Верховній Раді Президент України Віктор Ющенко прийняв параду сотні почесної варти усіх родів Збройних сил України.

Після цього настав кульмінаційний момент: Президент України і ескорт з числа представників закордонних делегацій, депутатів Верховної Ради та почесних гостей прийшли на Майдан.

Майдан вирував. Люди скандували:„ Ющенко! Ющенко! Ющенко!". І ось момент, коли обранець народу промовляє слова: „Я продовжую свою клятву ...". На Майдані запанувала тиша, здавалося, що чути стукіт схвильованих людських сердець.

Після промови-присяги „Українському Майданові" у небо полетіли тисячі помаранчевих куль, Майдан загомонів, а з потужних гучномовців полинула відома пісня Тараса Петриненка „Україно". Офіційні особи покидали свої трибуни, а на іншій сцені розпочався святковий концерт. Співаки і актори впродовж всіх днів революції піднімались на цю сцену, щоб підтримати тих, хто прийшов на Майдан відстоювати демократію в Україні. Сьогодні вони знову вийшли на цей історичний поміст, щоб своїм мистецтвом дарувати людям свято.

О 6-ій годині по полудні у Національному палаці „Україна" розпочався урочистий концерт з нагоди вступу на пост Президента України Віктора Ющенка. Виступали Марія Стеф'юк, Дмитро Гнатюк, Ніна Матвієнко, Тарас Штунда, Василь Василенко, Микола Гобдич, Дмитро Ткаченко, академічний симфонічний оркестр України, Камерний хор „Київ" та багато інших груп і виконавців, які можна назвати „золотим скарбом" України.

Після концерту в Національному Палаці „Україна" відбувся бенкет. Інші учасники концертної програми поспішали на урочисте прийняття на честь Президента України Віктора Ющенка та його дружини Катерини, яке відбувалося в Народному домі.

Бенкет у Національного Палацу „Україна" після святкового концерту.

Я також поспішав туди, оскільки був запрошеним. Правда, оскільки я поїхав підземкою, то, на жаль, не встиг доїхати вчасно до Народного дому і не зміг зафільмувати коротку промову Президента Віктора Ющенка, але слухав виступи Анатолія Кінаха та Олександра Мороза, який не пропустив нагоди зайвий раз покепкувати над екс-президентом Л. Кучмою, запропонувавши йому стати членом СПУ і не тратитися на створення власної партії. Але більше задоволення я отримав від відомих мені співаків та рок-гуртів, яких я ніколи раніше не бачив, але чув з концертних програм у дні революції.

Тут також я зустрів багато цікавих людей: Федерального суддю США Богдана Футея, професора Гарвардського університету Григорія Грабовича, які дали інтерв'ю для телеканалу „Контакт", зустрів відомого фото-мистця Тетяну Д'Авіньон, Іка Лабуньку, який ще недавно проживав у Ню-Йорку, а тепер вчиться на юриста в Національному університеті ім. Т.Шевченка, та багато інших людей, які живуть по обидва боки Атлантичного океану. Зустрівся також з ректором Львівського Національного університету проф. Вакарчуком, принагідно привітав його від нашої громади і НТШ-А та подякував йому за мужнє звернення до студентів під час революції: „Ви знаєте, де маєте бути, заняття в університеті відкладаються. Будемо навчатися, коли здобудемо перемогу...". А його синові Славкові Вакарчукові я подякував за пісні. Славко став справжнім героєм революції.

А в залі відбувалося дійство – „Помаранчева оркестра" грала на „бочках-бубнах", які вже стали історичним атрибутом революції, бо саме на цих бочках бубніли студенти перед будинком Кабінету Міністрів у дні, коли блькували працю уряду Віктора Януковича.

Уже далеко за північ я повертався додому, а вздовж Хрещатика було ще багато людей, члени організація „Пора" розбирали залишки барикади і згортали свої останні намети, які впродовж двох місяців були міцною фортецею української демократії.

24 січня 2004 року – це перший будень нової „Нашої України". Одні поспішали до праці, інші шукали потрібні речі в крамницях, де є все, тільки ціни доволі високі і, можливо, тільки я без спеціяльної мети блукав вулицями, знайомими ще з дитинства, коли батько привозив мене до столиці і водив до пам'ятника Богданові Хмельницькому, щоб прилучити мене до історії нашого народу. І ось минули роки – і я прилетів на кілька днів до столиці, щоб стати учасником історичної події.

Висловлюю щиру подяку членам Управи Наукового Товариства ім. Шевченка, які уможливили мої дві подорожі до України, що дало мені найкращу нагоду зробити два відеофільми про ці доленосні історичні події: „24 годин історії Помаранчевої революції 27-28 листопада 2004 р." та „ Інавгурація Президента України: початок новітньої історії".

„Січеслав" - помаранчевий часопис

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – За тиждень до останньої, вирішальної тури виборів президента України побачило світ друге число літературно-мистецького та публіцистичного часопису „Січеслав".

Колонка головного редактора містить статтю під назвою „Свободу не спинити, або Письменницький ювілей на тлі сімнадцяти помаранчів", де подається аналітичний ретроспективний погляд на творчий і громадянський шлях нашої Спілки письменників у світлі заграв помаранчевої революції. 70-літня історія Спілки постає як шлях боротьби і виборювання українського слова і української державности. Матеріял закінчується закликом прийти 26 грудня, проголосувати і вибороти Правду в ім'я майбутнього України.

Часопис вийшов помаранчевим не тільки своїм кольоровим забарвленням, але й змістом (художник – С. Ковика-Алієв). Обкладинка містить кольорові фото київського та дніпропетровського Майданів листопада-грудня доленосного 2004 року. У рубриці „Поезія помаранчевої революції" знаходимо вірші В. Коржа, В. Старченка, Лесі Степовички та 7-літньої дніпропетровчанки Діяни Шуляк, написані і озвучені зі сцен Майданів у дні буремних народних зрушень. Розділ „Прози" заповнено двома авторами. Це – Г. Гусейнов, і уривки з його 8-томної краєзнавчої епопеї „Господні зерна". Та В. Веретенников, який написав роман „Запороги" (вперше українською мовою) про Івана Сірка. Подаються уривки з роману. У розділі „Перлини поезії" – добірка любовної лірики за півстоліття Д. Павличка „Перша й остання молодість". „Історія літератури" представлена оригінальним дослідницьким матеріялом науковця музею „Літературне Придніпров'я" Ірини Мазуренко „Метаморфози Віктора Петрова-Домонтовича", в якому автор намагається підняти таємничу завісу над образом цього загадкового „Мефістофеля XX-го століття".

У рубриці „Поезія" можна ознайомитися з добірками віршів А. Шкляра „Несподіваний [illegible]", Олесі Омельченко „Бо я така одна", та М. Миколаєнка „Співає скрипка чи болить душа".

„Есеїстику" представлено есеєм Лесі Степовички „Мед із каменю", де робиться спроба витлумачити спадщину земляка-страдника, багатолітнього в'язня ҐУЛаґів, поета „з непозиченим обличчям" Івана Сокульського. У розділі „Перекину кладку" подано переклади Г. Прокопенка з Д. Кедріна та переклади С. Злючого з Й. Бродського і Чеслава Мілоша.

У рубриці „Історія дисидентського руху. Епістолярії" читач може ознайомитися з листуванням відомого правозахисника, поета і перекладача, багатолітнього в'язня ҐУЛаґ-ів Є. Караванського з його дружиною Ніною Строкатою, у супроводі коментарів С. Караванського.

„Дитячу літературу" запрезентовано казкою Ірини Прокопенко „Колискова для Лилика". Письменниця тривалий час очолювала секцію „Дитячої літератури" при Дніпропетровській письменницькій організації і зізнається, що писати для дітей є для неї найбільшою втіхою.

Рідкісний в нашій сучасній літературі жанр „Драматургії" представлено сучасною комедією на одну дію Надії Тубальцевої „Ромео і Джульєта Самарського повіту". У розділі гумору й сатири „Носоріг Січеславський" знову віддано данину цьогорічним революційним подіям, з добірками актуальної сатири виступають П. Осадчук – „Ритми грудневого майдану", Г. Гарченко – „Мікромотиви" та В. Луценко – „Абсурдом за абсурд".

„Актуальне інтерв'ю" з Ориною Сокульською, головою обласної організації „Собор", дає уявлення про перебіг „помаранчевих" подій на Дніпропетровщині, оцінки і прогнози революції. На шпальтах „Публіцистики" можна прочитати „Окрушини з Київського Майдану" М. Чабана, які названо „– Ти куди? – Я на Хрещатик!", де письменник-краєзнавець ділиться щонайпершими „непричесаними" враженнями від пережитого. В розділі „Спілчанське життя" читач знайомиться з подіями, побаченими „Оглядачем Січеслава": літературними вечорами, ювілейними імпрезами обласної організації, присудженням місцевим письменникам літературних нагород ім. І. Сокульського та ім. В. Підмогильного. Завершується помаранчеве число рубрикою „Музика революції", де подаються ноти твору для голосу й фортепіяно „Свобода", написаного композитором Наталею Серебряною на слова П. Елюара.

Зворотна сторона обкладинки журналу „Січеслав"

Помаранчеве число „Січеслава" ще не пізно отримати. Пишіть нам: вул. Шолохова, ч.19, к, 250, Дніпропетровськ, 49080 Ukraine . Електронна пошта: ukrlitstep@privat-online.net

Леся Степовичка

Помаранчева поезія читачів

До „Свободи" продовжують надходити поетичні твори наших читачів, присвячені подіям листопада-грудня 2004 року в Україні. З огляду на значне число надісланих віршів подаємо лише деякі з них.

Україно моя

Україно моя, ти зростила мене,
Ти дала мені дім і опіку,
Як маленьку дитину, пестила мене,
Щоб не знала біди я довіку.
Та настала пора свою ношу нести,
І хоч суму немає де діти,
я пішла з України в далекі світи,
де життя мене вчило терпіти,
де грузинський народ
споконвіку живе,
де засніжені гори біліють,
сумний спів чоловічий до неба пливе
помаранчі в долині жовтіють.
Море хвилю жене, сонце радує зір,
осяваючи моря глибини,
і століттями люди співають між гір,
що для суму немає причини,
І хоч темне сьогодні тут кожне вікно,
і біди вистачає своєї,
за Вкраїну мою п'ють грузини вино,
присягають в любові до неї.

Анна Скрипка
Кутаїсі, Грузія

Сповнилась чаша

Було щось неповторне
На Київськім Майдані,
Єдине дихання
Сімнадцять ночей і днів,
Де серця, сплетені надією
Любов'ю і тривогою,
Де стяг помаранчевий грів.
Де радість пробивалася
У піснях молодих
Тремтіли перли-сльози
На втомлених очах:
„Нас так багато!
Нас не подолати;
Ми подолали
Невільництва жах!"
Сповнилася чаша
Вселюдського горя
Розлилась, об'єднала
Нас усюди.
Не було там більше
Скептиків лукавих.
Лиш повні віри
Українські люди!

Ярина Зоряна,
Мінесота, 27 грудня 2004 р.

До свободи!

Ми довго йшли в задумі і тривозі,
Тамуючи в собі болючий крик,
Щоби на довгій і важкій дорозі
Наш люд до вічного
ярма не звик.
Нарешті з безладу,
грабунку і руїни
Підводиться страждення Україна!
За неї станьмо, як один,
І вже веде нас гідний син.
Тривалий бій і розумом, і духом
Вітчизна витримати зможе,
Проваджена народним рухом,
Вона всі зради переможе!
Вже усміхнулась Мати, встала,
Коритись нелюдам не буде,
Бадьору пісню заспівала
По всій землі на повні груди.
Єднайтеся, краяни регіонів,
Не вірте ворогам народу!
Непереможна сила легіонів
Трудящих заходу і сходу.
Хоч розкидали нас по світу
І мучили по тюрмах, таборáх,
Та ми зростили сонячну еліту,
Що не сидітиме в кутках,
А звеселить серця старечі,
Вже не страждаючи в імлі,
Посилить молодечі плечі
Свободи знáком на крилі.
До гідного життя, братове,
Торуймо разом спільний шлях!
Збудується ж воно, як нóве,
Лише з довірою в серцях.

Марія Білецька,
Калуш, Україна

Народ

Ти боровся за Вкраїну,
Довгими роками,
Тепер маєш добре жниво,
Щедрими жнивами.
Не хотів у ярмі жити,
Йшов добро творити,
Щоб Україна могла
Самостійно жити.
І прийшов той славний час,
Україна вільна стала,
А народ усе співає:
„Слава Ющенкові, слава!"
Молодь з піднесеним чолом,
Заповіт Шевченка співає,
Співає: Ще невмерла Україна",
Україна тепер воскресає.
Україна воскресає,
Буде панувати,
Та ніякий чужий зайда,
Не вижене з хати.
Тебе голодом морили,
В Сибір висилали,
Карали в психушках,
Щоб з колін невстала.
Різні муки ти терпіла,
Чекала хорошої днини,
Що колись з колін встане,
Славна наша Україна.
День виборів прийшов,
Україна збудилася зі сну,
„Помаранчева революція",
Здобула волю свою.
Вибрали Президента України,
Ющенком його звати,
Тепер ти Україно,
Будеш процвітати!

Пилип Шайда,
Сейнт Пол, Мінесота

Гимн єдності

Ми разом, нас багато,
І нас не подолати!

Ми є народ, не натовп, не юрба,
З нас не зробить слухняного раба,
На схід і захід нас не розділить –
Нам всім у нашій Україні жить.
Господь один, і доля в нас одна:
Свобода, єдність, правда і весна.

Вкраїно, наш благородний край,
Цвіти садами, піснею лунай!
Хто бачить нас отарою „козлів",
Хай пам'ятає про народний гнів!
Ми є народ, не натовп, не юрба,
Нікому не зробити з нас раба.

Ми разом, нас багато,
І нас не подолати!

Віктор Підгурський,
м. Кременець, Україна

Різдвяний привіт

З Різдвом Христовим і Новим роком –
Роком української „помаранчевої революції"
Щиро вітаємо всіх та бажаємо,
Щоб у цей скрутний, але повен надії час,
Увінчались успіхом всі наші резолюції...
Щоб уся Україна – українською стала,
Президента справедливо й законно вибирала,
Щоб наші люди в Україні, врешті-врешт,
Гідности, щастя, людських прав зазнали
Та майбутні свята Різдва Христового
Радісно, спільно, в згоді, святкували –
Щоб гасло: „Разом нас багато! Нас не подолати!"
Моттом України та діяспори стало,
Східню і західню Україну дружньо об'єднало,
Щоб обличчя, у кожного з нас, радістю засяяло!
І хоч ми тут розкинені – нас небагато –
Ми духом всі разом! Нас не подолати!

Анна Завадівська,
Клівленд, 2004 р.

Гудуть степи

Гудуть степи,
відновлюються барвно.
Вишнево-яблуневий
зрушить сніг
столітню браму,
рід вкраїнський давній,
впаде, де меч
Колись спочити ліг.
Летять пелюстки
В пращурські могили,
у хижі нетрі,
на кургану вись,
де яничарів
козаченьки били,
і, випивши по битві,
обнялись.
На полини квіткова
стужа ляже,
на слід сухий
прадавнього коня,
і збудить Козака,
і він розкаже,
що Волі ні на що
не проміняв.

Людмила Солончук,
Умань, Черкаської обл.

Вітаючи читачів „Свободи" з перемогою Віктора Ющенка у президентських виборах, надсилаю два свої вірші.

Дмитро Дорофеєв,
студент Луганського державного
медичного університету.

Пісня нової України

Історія наша з прадавніх часів
Зазнала багато нерадісних днів.
Та крізь перешкоди ми впевнено йшли
Тому що в негоді всі разом були!

Приспів:
Нова Україна – теперішній час!
Нова України – об'єднує нас!
Нова генерація – шлях в майбуття
І зміни на краще чекають життя!

Часи розділяли на Захід та Схід,
Але українцям сваритись не слід.
Ми браття та сестри – і єдність в серцях,
І доля соборна осяює шлях!
Приспів.

Історія наша з прадавніх часів
Зазнала багато нерадісних днів.
Та добрі новини майбутнє несе –
Ми разом, а значить – ми можемо все!

Приспів.

Людство землі, зупинись!

Безжалісна хвиля страшних катастроф,
Цунамі та повені в світі.
На нашій Землі проливається кров,
Страждають дорослі та діти.
Розбещене людство підносить себе,
Забувши про сили природи.
Ми війни ведемо, руйнуємо все
Заради "добра" та "свободи"?

Втрачаємо віру, духовність та честь.
Забули аж навіть про Бога.
Вже час зрозуміти й засвоїти те –
В безвихідь веде ця дорога.
Час врешті розставить усе по місцях
І спокій настане у світі.
Та трапитись може – шляхи в майбуття
Для людства не будуть відкриті...

22 січня

В неділю вранці 22 Січня,
світ сколихнувся,
У Києві дзвони задзвонили,
радісну вістку сповістили.
Президент Віктор Ющенко
на Острозьку Біблію
руку поклав,
на вірність державі й народу
присягу складав,
заплаканій Матері-Україні
сльози обтирав.
Слава Тобі, вірний сину України.

Катря Бойко,
Блумінгтон, Індіяна

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“
січень 2005 р.

300	дол.	Рихтицька Дарія	Ворен, Миш.
105		Криштальські Віра і Ярослав	Форест Гілс, Н.Й.
100		Латишко Микола	Етобіко, Онт. Канада
55		Антипів Ксеня	Ворен, Миш.
		Рожак Петро	Філядельфія, Па.
50		Гавриш Степан-за коляду	Філядельфія, Па.
		Т-во „Волинь“	Вініпеґ, Ман. Канада
45		Яріш Ірина	Етобіко, Онт. Канада
		Камінська Ірина	Чикаго, Іл.
		Кузич Юрій	Ґлен Елин, Іл.
42.50		Гаєцька Ольга	Бронкс, Н.Й.
35		Мельник Люба	Елмгерст, Н.Й.
30		Келебай Ірина	Монреаль, Квеб. Канада
		Павліський Ярема	Талагасі, Фла.
25		Скрибайло Степан	Шарлотсвіл, Ва.
		Саливан Іян-Майкл	Пало Алто, Каліф.
20		Бігус Мирослав	Іслінґтон, Онт. Канада
		Черевко Дж.	Форт Ірі, Онт. Канада
		Чіх Михайло	Лондон, Онт. Канада
		Глинський Борис	Вієна, Ва.
		Іванизька Катерина	Ралей, Н.Кар.
		Когут Степан	Ворен, Миш.
		Музичка Ярослав	Кентон, Огайо
		Німчук Ярослав	Линден, Н.Дж.
		Огаренко Марія	Редондо Біч, Каліф.
		Савяк О.	Місісаґа, Онт. Канада
15		Бохно Михайло	Торонто, Онт. Канада
		Мирошниченко-Кузьма Галина	Танерсвіл, Н.Й.
		Лаврин Іван	Чикаґо, Іл.
		Мусій Юрій	Етобіко, Онт. Канада
		Ратич Єфрем	Філядельфія, Па.
		Шепелявий Данило	Скенектеді, Н.Й.
		Захарків Лідія	Рочестер, Н.Й.
		Запотна Наталія	Дірборн Гайтс, Миш.
12		Гузар Дарія в пам'ять сина Данила Струка	Вестон, Онт. Канада
10		Мир Патриція	Філядельфія, Па.
		Бобиляк Олена	Кліфтон, Н.Дж.
		Бойко Іван	Палатайн, Іл.
		Хонюк Богдан	Ню-Йорк, Н.Й.
		Дзіка Олена	Річмонд Гіл, Н.Й.
		Фарботник Михайло	Сиракюз, Н.Й.
		Ґолія З.	Тарпон Спрінґс, Фла.
		Клюка Ярослав	Маямі Біч, Фла.
		Лещишин Петро	Рочестер, Н.Й.
		Мороз Микола	Новий Вишневець, Україна
		Нагребецький Роман	Ґаліфакс, Н.С. Канада
		Новосад Наталія	Кортіс, Онт. Канада
		Онуфреї Сілвія і Сергій	Фініксвіл, Па.
5		Лещишин Петро	Рочестер, Н.Й.
		Бренич Євген	Вайтґавс Стн. Н.Дж.
		Данилюк Анна	Ворен, Миш.
		Данилюк Петро	Ґаятсвіл, Мд.
		Дорощук Олександер	Кенвик, Ваш.
		Фрідріх Петро	Норт Порт, Фла.
		Городиський Андрій	Бордентавн, Н.Дж.
		Качун Василь	Бронкс, Н.Й.
		Клос Марія	Даймонд Пойнт, Н.Й.
		Куць Йосиф	Лоренсвил, Н. Дж.
		Кучарська Ольга	Монтреаль, Квеб. Канада
		Куріній Михайло	Берлін, Мд.
		Курпіта Марія	Чикаґо, Іл.
		Кушнір Ірина	Філядельфія, Па.
		Кирилів Наталія	Чикаґо, Іл.
		Лоско Іван	Чикаґо, Іл.
		Лозинський Михайло	Савт Бостон, Мас.
		Мельникович Михайло	Асторія, Н. Й.
		Музика Іван	Філядельфія, Па.
		Новицька Ірина	Парма, Огайо
		Олиник Степанія	Ворм Мінерал Спр. Фла.
		Пашковський Богдан	Бафало, Н.Й.
		Саляк Василь	Ню Говп,Па.
		Савка Лариса	Дес Плейнс, Іл.
		Швейко Лена	Фулертон, Каліф.
		Шевчук Павло	Латан, Н.Й.
		Склепкович Б.	Ратерфорд, Н.Дж.
		Щебетюк Марія	Норт Порт, Фла.
		Шван Марія	Сейлен, Мас.
		Ткачук Явдоха	Філядельфія, Па.
		Торбин Семен	Картерет, Н.Дж.
		Верхогляд Микола	Бервен, Іл.
		Волощук Петро	Дорчестер, Мас.
		Волошин Микола	Парма, Огайо
		Разом	**1,669.50 дол.**

Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи“ – найстаршої української газети в світі.

СПОРТ

Шахи

Українець Захар Єфименко став переможцем престижного міжнародного турніру „Gibtele.com Masters“, що проходив 6 лютого на Ґібральтарі. 19-річний вихованець краматорського шахового клюбу набрав 7.5 точки з дев'яти можливих і поділив 1-5 місця з елітними ґросмайстрами Олексієм Шировим (Еспанія), Кирилом Георгієвим (Болгарія), Левоном Ароняном (Німеччина) і Емілем Сутовським (Ізраїль). Кращий показник виявився в З. Єфименка, якому й було вручено головну нагороду. Лише на пів точки відстав від групи переможців ще один краматорець – 18-річний Олександер Арещенко. 15-річна донеччанка Катерина Лагно, яка є наймолодшим ґросмайстром серед жінок, закінчила гру з результатом 5.5 точки. Усього ж у турнірі брали участь 124 шахісти.

Джудо

Українка Марина Прищепа повернулася 7 лютого з бронзовою нагородою етапу Чаші світу з джудо, що закінчився у Парижі. До залікової сімки на турнірі в столиці Франції увійшли Анастасія Матросова та Ілля Чімчіурі.

Бокс

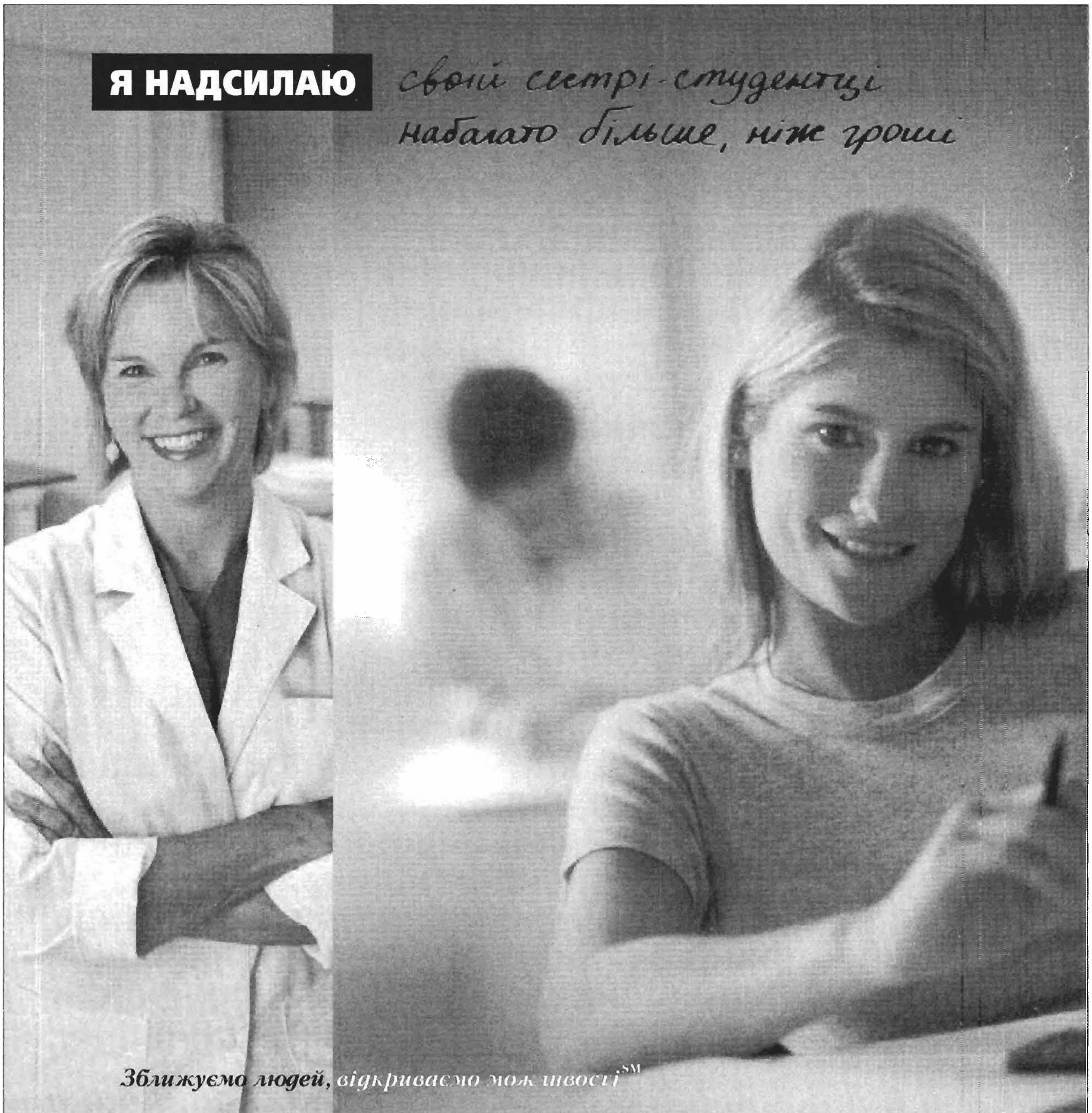
5 лютого Віталій і Володимир Клички були в числі почесних гостей, які взяли участь у щорічному „Балі спорту“, що відбувся вже в тридцять п'ятий раз, цього разу у Франкфурті-на-Майні. У числі запрошених було понад чотирьохсот спортсменів, з яких більшу частину становили учасники Олімпійських ігор в Атенах. Серед почесних гостей були колишній чемпіон світу за версією „IBF“ у напівважкій вазі Генрі Маске, колишній чемпіон світу за версіями „WBA/IBF“ у другій середній вазі Свен Отке, президент Німеччини Горст Келер. Головною подією було вручення головної нагороди цієї церемонії – „Золотої піраміди“ колишньому чемпіонові світу у важкій вазі Максові Шмелінґу, що у Німеччині є культовою особистістю. Оскільки Макс Шмелінґ уже давно не залишав свого будинку в Гамбурзі, то отримати цю почесну нагороду, на вибір самого лавреата, повинен був Генрі Маске, який, у свою чергу, мав зачитати послання М. Шмелінґа до присутніх на цій церемонії. Однак 2 лютого Макс Шмелінґ помер, тому організатори присвятили цей вечір його пам'яті.

Футбол

5 лютого донецький „Шахтар“, за програмою навчально-тренувального збору в Еспанії, провів гру у міжнародному турнірі „Gvadalpin Cap“. Його суперником був московський „Спартак“. Гра у Марбельї завершилася внічию – 1:1. За реґламентом турніру команди пробивали серію 11-метрових ударів. Сильнішими виявилися гірники – 4:2. Проте організатори вирішили скасувати 11-метрові після нічиїх, відповідно анулювавши й серію карних в грі „Спартак“ – „Шахтар“. Отже, у випадку рівности точок переможець турніру буде визначатися за кількістю забитих м'ячів, потім за загальною різницею забитих і пропущених.

7 лютого донецький „Шахтар“ на турнірі гратиме з тбіліським „Динамо“.

Футбольний суддя в грі однієї з анґлійських любительських ліґ вилучив з поля сам себе, після того, як вдарив в око воротаря однієї з команд, не згідного з його рішенням. Цей унікальний для історії світового футболу випадок стався під час гри між клюбами „Пітерсборо Норт Енд“ і „Роял Мейл“. На 63-ій хвилині гри футболісти „Ройял Мейл“ забили ґоль і повели в рахунку. Воротар „Пітерсборо“ Ричард Мекґафін вважав, що взяття воріт відбулося з порушенням правил і заявив про це судді. Суддя Енді Вейн вступив в жорстку суперечку з воротарем, активно використовуючи „ненормативну лексику“. Потім, немовби отямившись, Вейн визнав себе винним і застосовував належні санкції – показав собі „червону картку“, оголосив гру завершеною і пішов з поля.

Я НАДСИЛАЮ
своїй сестрі-студентці набагато більше, ніж гроші
Зближуємо людей, відкриваємо можливості SM

• РОЗШУКИ •

Біян Степанія Степа з України розшукує кузинку **ОЛЬГУ** і кузина, мати яких **БІЯН МАРІЯ ЮРІВНА** у 1939 р. виїхала до Франції із с. Трушевичі, Добромильського р-ну Дрогобицької обл.
Тел.: 1-716-833-9661 Люба

• ПРАЦЯ •

TAILOR/SAMPLEMAKER.

Custom Tailoring House seeks F/T Tailor. 5+ Yrs. Experience w/fine fabrics, canvas fronts, handset armholes. Excellent handwork. LIC, 1 stop from Manhattan. Call of FAX Resume.
Tel.: (718) 937-3636
Fax: (718) 937-3699

Мужчина з України, 58 р., має зелену картку, шукає працю по догляду за старшими людьми з проживанням в околиці Юніон, Н.Дж.
Тел.: (570) 588-3634
Залишити записку.

• РІЗНЕ •

Вийшла з друку художня книга ВІКТОРА ПОТЕРАЙЛА **„Довгорукий Юрій"**, де автор викладає свої погляди на творення давньої Української держави, тобто події, які тісно переплітаються з сучасним. Книгу можна придбати у автора за 20 дол. за адресою:
Viktor Poteryaylo,
25-21 31 Ave., #C21, LIC, NY 11106.

Ділимося сумною вісткою, що 7 лютого 2005 р. відійшов
у вічність на 78-му році життя наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.

ОРЕСТ СЕРЕДЯК

нар. 7 червня 1927 р. у місті Сколе, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу 9 лютого 2005, в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж. Тлінні останки Покійого будуть поховані в Україні.

З великим болем і смутком залишилися:
дружина – ЛІДА БУЛЬБА-СЕРЕДЯК
сини – ОЛЕГ
– ЛЮБОМИР з дружиною ОКСАНОЮ
внуки – БОГДАН і МАРТА
родини – ІВАНКА і НЕСТОР ОЛЕСНИЦЬКІ зі синами
– ТАНЯ ВИТВИЦЬКА з дітьми
та ближча і дальша родина в Україні і Америці.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 7 лютого 2005 р.
упокоїлася в Бозії наша найдорожча МАМА і БАБУСЯ

бл. п.

МАРІЯ СТАРОСТЯК

нар. 23 лютого 1924 р. на Харківщині, Україна.

ПАНАХИДА відбулася в середу, 9 лютого 2005 р. в похоронному заведені Senko.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в четвер, 10 лютого 2005 р. в церкві св. Духа в Бруклині, Н.Й. а відтак на українському католицькому цвинтарі св . Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Залишені у глибокому смутку:
сини – ПЕТРО МАТІЙЦЬО з дружиною ЛЕСЕЮ
і донею НІНОЮ
– ПАВЛО МАТІЙЦЬО з дружиною ОЛЕСЕЮ і синами
ЮСТИНОМ і ТИМІШЕМ
донька – ТАНЯ з чоловіком МИХАЙЛОМ КОЛЮМБІС і синком
МАТЕЙКОМ
та дальша родина в Україні.

Вічна Її пам'ять!

У глибокому смутку повідомляємо, що 6 лютого 2005 р.
упокоїлася в Бозі, проживши 95 років

бл. п.

МАРІЯ СТЕФАНІВ

з дому ГУЛЕЙ

Учителька в народних школах у Галичині
та в „Рідній школі" в Пасейку, Н.Дж., громадська діячка,
довголітня голова відділу УККА в Пасейку, активна членка СУА.

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 8 лютого 2005 р. в похоронному заведенні Lakeview Memorial Home, Clifton, NJ.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ 9 лютого 2005 р. в церкві св. Миколая в Пасейку, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В глибокому смутку залишилися:
сестрінка – МАРТА ЛЕҐЕКІС з родиною
сестрінок – СТЕПАН ОЛІЙНИК
та ближча і дальша родина в Україні і діяспорі.

Вічна Їй пам'ять!

Родина просить в пам'ять Покійної складати пожертви
на сироти в Україні через фонд при ЗУАДК-у:
United Ukrainian American Relief Committee
1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111.

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів
та знайомих, що в четвер, 3 лютого 2005 р. несподівано
відійшов у вічність на 88-му році життя наш найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДО

бл. п.

д-р медицини

ЮРІЙ БЕРЕЖНИЦЬКИЙ

ПАРАСТАС відбудеться у церкві св. Архистратига Михаїла у Дженкінтавн, Па., в п'ятницю, 11 лютого 2005 р. о год. 5-ій веч., відвідини у церкві від 4-ої години.
Відвідини у похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж. в суботу, від год. 8-ої ранку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. у суботу, 12 лютого 2005 р., о год. 10-ій ранку.
Похорон на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. у суботу, 12 лютого о год. 12:30 по пол.

Залишені в глибокому смутку:
дружина – СТЕФАНІЯ
син – ІВАН з дружиною МАРІЯННОЮ ЧАЙКІВСЬКОЮ
донька – ОЛЕНА з чоловіком МИХАЙЛОМ НІТЕФОРОМ
внучки – ГАННА і ВІРА НІТЕФОР
кузин – СТАХ КЛОСЕВИЧ
шваґер – АНДРІЙ ТЕРШАКОВЕЦЬ з дружиною ТАТІЯНОЮ
і донею ТАМАРОЮ
шваґрова – МАРІЙКА ГАВРИЛЯК з чоловіком РОМАНОМ
шваґрова – МИРОСЛАВА ТЕРШАКОВЕЦЬ зі синами ЮРІЄМ
та АНДРІЄМ з родинами
свахи – ГАЛИНА БОДАРЕВА та ІРИНА ТИМОШЕНКО
ближча і дальша родина в Америці, Канаді та Україні
МАРІЙКА ЛІЩИНСЬКА і ДАРКА БЕСПАЛКО, які піклувалися
Покійним в останні роки його життя.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів на могилу покійного Юрія просимо складати пожертви на Український Католицький Університет у Львові через Ukrainian Catholic Education Foundation 2247 W. Chicago Ave., Chicago IL 60622.

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО
ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ПЕНСИЛЬВАНІЯ

УЛТПА

повідомляє всіх членів Товариства, що
в четвер, 3 лютого 2005 року
несподівано відійшов у вічність на 88-му році життя
довголітній член Лікарського Товариства

св. п.

д-р ЮРІЙ БЕРЕЖНИЦЬКИЙ

ПАРАСТАС відбудеться в п'ятницю, 11 лютого 2005 р. о год. 5-ій вечора в українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла у Дженкінтавн, Па., відвідини в церкві від год. 4-ої по пол.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 12 лютого 2005 р. о год. 10-ій ранку в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

ПОХОРОН на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. о год. 12:30 по полудні.

Дружині д-р СТЕФАНІЇ,
синові ІВАНОВІ і доньці ОЛЕНІ з родинами
висловлюємо наше щире співчуття.

УПРАВА

Ділимося сумною вісткою, що дня 3 лютого ц.р. заосмотрений Найсвятішими Тайнами упокоївся в Бозі

бл. п.

ЛЮБОМИР ЕВГЕН КАЛИНИЧ

син Іванни і о. Теофіля, нар. 28 квітня 1925 р. в Перемишлі.

ПАНАХИДА і ПАРАСТАС відбулися у неділю, 6 лютого 2005 р. о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж.

СЛУЖБА БОЖА була відправлена в понеділок, 7 лютого 2005 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

ПОХОРОН відбувся в понеділок, 7 лютого 2005 р. о год. 1-ій по пол. на українському цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

В глибокому смутку:

кузинка – ІВАННА БЕМКО з родиною
кузинка – УЛЯНА КОБЗА з родиною
кузинка – ОЛЯ ФИЧКО з родиною
кузен – РОМАН ЯМРОЗИК з родиною
сестрінок – ЮРІЙ ПАВЛІЧКО з дружиною АННОЮ з дому ЛЕНЦИК
родина в Україні й Латвії
пані ЛЮБА ГУРАЛЕЧКО і приятелі.

Вічна Йому пам'ять!

ЗЕМЛЯЦТВО „ПЕРЕМИЩИНА“
з жалем повідомляє, що 3 лютого 2005 р.
відійшов у вічність

бл. п.

інж. ЛЮБОМИР КАЛИНИЧ

нар. 28 квітня 1925 р. Останньо проживав у Ірвінгтоні, Н. Дж.

Довголітній активний член Землядтва „Перемищина“, також колишній член квартету „Каравана“, відомий професійно як інженер-архітект.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА ЗЕМЛЯЦТВА „ПЕРЕМИЩИНА“

За Управу
ПЕТРО ГРИЦАК

БРАТСТВО кол. ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ
СТАНИЦЯ НЮАРК, Н. ДЖ.
Ділимося з побратимами сумною вісткою, що в четвер, 3 лютого 2005 р. перед самим полуднем в місцевості Юніон, Н. Дж. по дуже складній операції, відійшов від нас довголітній і карний член Станиці

бл. п.

інж.-архітект ЛЮБОМИР КАЛИНИЧ

колишній стрілець Дивізії „Галичина“.
Нар. 25 квітня 1925 р. в місті Перемишлі у священичій родині.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в неділю, 6 лютого 2005 р. в похоронному заведенні Литвин-Литвин, а похорон – в понеділок із церкви св. Івана Хрестителя на український цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж. Побратими в одностроях і з прапорами в часі Панахиди, тримали почесну стійку і віддали останній вояцький салют.

Опечаленій рідні і приятелям та знайомим в діяспорі і в Україні наше щире вояцьке співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА СТАНИЦІ В НЮАРКУ

За мову і зміст посмертних оголошені подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою, що 24 січня 2005 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

ОЛЕНА КРАВС
з дому ПРИЙМАК

нар. в селі Чорнухи на Полтавщині (з якого вийшов Сковорода).

Не здійснилася її мрія ще раз побачити річку Многу і ті плакучі верби, що пахли весною.

ПОХОРОН відбувся в церкві св. Івана Хрестителя в Сиракюзах і на цвинтарі, де спочила Покійна біля свого чоловіка.

У смутку лишилися:

донька – ОКСАНА з чоловіком БОГДАНОМ
внук – РОМАН
родина в Канаді і Америці.

Вічна Її пам'ять!

У смутку повідомляємо, що 23 грудня 2004 р. відійшов у вічність

бл. п.

ДИМИТРО КУЛИК

нар. 19 жовтня 1923 р. в с. Висова на Лемківщині.

У смутку залишені:

дружина – МАРІЯ з родиною
сестри – ГАНЯ, ЮЛЯ і ІВАНКА в Україні
та ближча і дальша родина в Америці, Польщі і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

У П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої найдорожчої
МАМИ, БАБУСІ, СЕСТРИ

бл. п.

СТЕФАНІЇ ЛЕШКО
з дому БОЛЬОВСЬКА

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у четвер, 17 лютого 2005 р.

у слідуючих церквах:

- в катедрі св. Петра у Римі;
- в церкві св. Тройці в Дрогобичі, Україна;
- в церкві св. Івана Хрестителя в Синевидську Вижнім, Україна;
- в катедрі св. Юра у Львові, Україна;
- в церкві св. Духа в South Deerfield, MA, о год. 9-ій ранку.

син – ЯРОСЛАВ з дружиною АЛЛОЮ
внучка – АДРІАНА
сестра – МАРІЯ КРУЧАЙ

Ділимося сумною вісткою, що 17 січня 2005 р. в Мюнхені, Німеччина, відійшов у вічність на 80-му році життя наш найдорожчий БАТЬКО, БРАТ і ДІДУСЬ

бл. п.

БОГДАН БІЛАС

д-р медицини та д-р дентистики.

У глибокому смутку залишив:

сина – АЛЕКСАНДРА з дружиною і донею та матір'ю сина д-р МАРІЄЮ БІЛАС – з дому МИКУЛОВИЧ
братів – МИРОНА з дружиною СЛАВОМИРОЮ
– ЛЮБОМИРА з дружиною ЛЕСЕЮ, дітьми та внуками
братову – ЯРОСЛАВУ із синами та внуками
ближчу і дальшу родину в Україні, діяспорі, та численних приятелів у США, Україні, Німеччині та Австрії.

Похований на цвинтарі коло Мюнхену.

Вічна Йому пам'ять!

В 40-ий день відходу Покійного буде відправлена СЛУЖБА БОЖА в суботу, 12 лютого 2005 р. о год. 9-ій ранку в церкві св. Михаїла, Fox Chase Road, Jenkintown, PA.

У 20-ліття РІЧНИЦІ СМЕРТИ
нашого найдорожчого
БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.

професора

МИХАЙЛА ЧОРНОДОЛЬСЬКОГО

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

22 лютого 2005 р.

у слідуючих церквах:

- в церкві св. Миколая в Золочеві, Україна;
- в церкві св. Покрови у Бронксі, Н.Й.;
- в монастирі св. Йосафата в Ґлен Ков, Н.Й.

Донька РЕНЯ ГЕРЛИНСЬКА
з мужем ВІКТОРОМ, дітьми і внуками.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною, друзями і українською громадою, що у вівторок, 25 січня 2005 р. відійшов у Божу вічність, на 93-му році життя наш найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ІВАН ДЗІВАК

нар. 23 листопада 1912 р. у с. Києвець.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 1 лютого 2005 р. в українській католицькій церкві св. Архистратига Михаїла в Дженкінтавні, Па., а відтак на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі.

Горем прибиті:

дружина – АННА
син – ВОЛОДИМИР з дружиною ВІРОЮ
братанок – ЮРІЙ з дружиною ЛЕСЕЮ
братанка – ІРЕНА
сваха – НАДІЯ ШЕХОВИЧ

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять Покійного родина просить пересилати пожертви на сироти в Україні до ЗУАДК-у
(United Ukrainian American Relief Fund)
UUARC, Inc., 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111
або до
Orphan's Aid Society,
P.O. Box 63-0245, Little Neck, NY 11363-0245.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЕВСТАХІЙ ГУСАК член 173 Відд. УНС Т-ва св. Володимира у Вілмінгтоні, Дел. Помер 21 грудня 2004 р. на 84-му році життя. Нар. в 1920 р. в Гайворонці, Бережани, Україна. Членом УНС став в 1975 р. Залишив у глибокому смутку дружину Катерину, двох сестер Евстахію і Анну в Україні, приятелів і знайомих в Америці і Україні. Похорон відбувся 28 грудня 2004 р. на цвинтарі Всіх Святих у Вілмінгтоні, Дел.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

БОГДАН ЛІВЧАК член 45 Відд. УНС у Філядельфії, Па. Помер 4 березня 2003 р. на 91-му році життя. Нар. в 1913 р. на Самбірщині в Україні. Членом УНС став в 1969 р. Залишив у глибокому смутку сина Миколу і родину в Україні. Похорон відбувся 8 березня 2003 р. на цвинтарі св. Марії у Філядельфії, Па.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

Ділимося сумною вісткою, що 28 січня 2005 р. відійшов у вічність на 82-му році життя наш найдорожчий і незабутній
МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

бл. п.
ЮРІЙ ЛОНИШИН

нар. 20 квітня 1923 р. у с. Райскі.

ПАНАХИДА відбулася в понеділок, 31 січня 2005 р. в похоронному заведенні „Boylam", Ню Бранзвик , Н.Дж.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 1 лютого в українській католицькій церкві Різдва Пречистої Діви Марії в Ню Бранзвику, Н. Дж., а відтак на українському цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н.Дж.

Залишені у глибокому смутку:
дружина – СОФІЯ
дочки – ЕЛИСАВЕТА з чоловіком ВАСИЛЕМ
– АНАСТАЗІЯ з чоловіком ДАВИДОМ
– МАРУСЯ з чоловіком ҐРЕҐ
– СОНЯ з чоловіком ДЖІМ
внучки – ХРИСТИНА, КАТРУСЯ
внуки – ГРИГОРІЙ, МАРКО, ТИМКО, ЮРКО
правнук – МИКОЛА
ближча і дальша родина в Америці, Україні та Польщі.

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять Покійного родина просить складати датки на церкву Пречистої Діви Марії в Ню Бранзвику, Н. Дж., 80 Livingston Ave., New Brunswick, NJ 08901.

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ
УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

з глибоким жалем і смутком повідомляє українську громадськість та все своє членство, що дня 30 січня 2005 р. померла у Дітройті, США на 97-му році життя видатна українська діячка, щира патріотка і заслужена громадянка Америки

св. п.
д-р МАРУСЯ БЕК

Покійна була почесною членкою СФУЖО та засновницею і фундаторкою літературних конкурсів СФУЖО від 1959 р. по сьогодні. Блискучий оратор, невтомний працівник на народній українській ниві, а також перша жінка обрана головою Міської Ради Дітройту, здобула собі почесть і пошану всього суспільства.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в Bagnasco-Calcaterra Funeral Home у Sterling Heights, MI, де відслужив поминальну Панахиду Владика Української Православної Церкви Олександер Биковець у сослуженні священиків. Відтак, тлінні останки Покійної перевезено на цвинтар у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Клонимо наші голови перед покійною Марусею Бек за її відданість і велику любов до українського народу, а зокрема до української жінки-страдальниці в часах нашого поневолення.

Щире співчуття родині Покійної.

Вічна і славна Їй пам'ять!

ЕКЗЕКУТИВА СФУЖО

У глибокому смутку повідомляємо, що 8 січня 2005 р. відійшла у вічність наша найдорожча
ДРУЖИНА, МАТІР і БАБЦЯ

бл. п.
ЕВГЕНІЯ ГІЩИНСЬКА (ПЕТРИНА)

нар. 1 жовтня 1925 р. в Рогачині, Бережанського повіту, в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулись в Пармі, Огайо.

У смутку залишились:
муж – СТЕФАН
дочка – ЛІДІЯ
дочка – АРЕТА ҐОЛЕМБЙОВСЬКА з чоловіком ЗЕНОВІЄМ
син – ЗЕНОН
дочка – АЛФІЯ ЗҐРАБИК з чоловіком ЙОСЕФОМ,
три внуки
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Її пам'ять!

Посмертна згадка про нашу незабутню й найдорожчу СЕСТРИЧКУ

бл. п.
АНТОНІНУ ФІЛІМОНЧУК- ВЕРТИШИН

(в колі нашої родини ми завжди називали її Ніна).

Покійна народилася 14 серпня 1929 р., в містечку Василівка, в перлині Запорізького Козацького краю, в родині майстра-мебельника Павла Матвійовича Філімончука і Пелагії Юхимівни з роду Грушко. Вона відійшла несподівано від нас в потойбічне загробне життя під час сну о 10-ій год. веч. 29 грудня 2004 р. у своєму домі. Ніна Павлівна прожила 75 років її життя і 50 років родинного життя.

ПАРАСТАС ВІДСЛУЖЕНО 2 січня 2005 р., о 6-ій год. веч. в похоронному заведенні Маско-Вассало, Ворнерс, Н.Й.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА відбулась в понеділок, 3 січня 2005 р. в православній церкві св. Луки о 10-ій год. ранку, Відправив заупокійну Службу Божу і похоронний чин пан-отець Володимир Канас, за що йому родина щиросердечно вдячна. В той самий час було відслужено ПАНАХИДУ по блаженній пам'яті нашої дорогої і любої сестри Ніни в православній Церкві-Пам'ятнику св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж., при участі о. протоієрея Нестора Коваля і о. протоієрея Юрія Сівка, за що її брати Іван і Антон висловлюють свою найщирішу подяку. Тіло Покійної спочило на українському православному цвинтарі при церкві св. Луки у Ворнерс, Н.Й. Поминальна трапеза відбулась в церковній залі св. Луки в присутності родини і всіх парафіян церкви. Також родина висловлює щиросердечну подяку сестрицтву св. Ольги за смачно приготовлений поминальний обід та обслугу.

Покійна залишила в глибокому смутку:
чоловіка – ЙОСИПА АНДРІЙОВИЧА ВЕРТИШИНА
сина – д-ра ЙОСИПА ВЕРТИШИНА
дочку – ВАЛЕНТИНУ, вчительку музики, з чоловіком КРИСТОФОРОМ СТЕРНАДОРЕ
внуків – АНЮ і СЕЛІЮ-АНТОНІНУ СТЕРНАДОРЕ
братів – ІВАНА з дружиною ДАНІЄЛЬ
– АНТОНА з дружиною ОЛЬГОЮ
племінників – ЮРІЯ з родиною
– ВІКТОРА з родиною
– ЮРІЯ з родиною в Україні
ближчу і дальшу родину в Україні.

Вічна пам'ять нашій найдорожчій сестрі Ніні з роду в рід!
Нехай американська земля буде легкою, як рідна українська земля.
Спи спокійно наша дорогенька сестро Ніно.

Вічна Тобі пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з рідними і знайомими, що в п'ятницю, 28 січня 2005 р., в Лос Банос, Каліф. відійшла у вічність наша найдорожча
МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.
ОЛЕНА РИНДИК
з дому ВОЛОЩУК

невістка письменника Степана Риндика
нар. 18 травня 1919 р. в Сетін, Чехо-Словаччина.

Довголітня парафіянка катедри св. о. Миколая і член катедрального хору „Славута" в Чикаго, Ілл.

ПОХОРОН відбувся в п'ятницю, 4 лютого 2005 р. в Лос Алтос, Каліф. Тіло спочило на цвинтарі „Ворота неба".

Залишені в смутку:
син – МИРОСЛАВ з дружиною КЕРОЛ
внуки – ДЖОН і ЕРИК
правнуки – АЛЕКС і ГАННА
невістка – ЛІДА РИНДИК
родина – САЄВИЧІВ
та ближчі і дальші приятелі і знайомі

Вічна пам'ять Покійній!

ПОМИНАЛЬНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ
буде відслужена в катедрі св. о. Миколая в Чикаго, Ілл., в суботу, 26 лютого 2005 р., о год. 8-ій ранку.

Просимо про молитви за душу Покійної.

Для вшанування пам'яті бл. п. Олени Риндик, бажаючі можуть складати пожертви на New Bethany Nursing Home, 1441 Berkeley Dr., Los Banos, CA 93635, Att'n: Sr. Julia Fonseca.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail:lvstaruch@aol.com

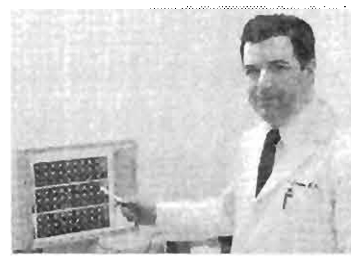

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel. (973) 292-9800 (Ext. 3039) • Fax: (973) 292-0900

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free:1-800-253-9862/3036, Fax: 973-292-0900
E-mail:swelhasch@unamember.com

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC

Board Certified: Cardiovascular Disease, Interventional, Nuclear Cardiology and Internal Medicine.
Єдиний україномовний „Interventional" кардіолог в NY і NJ.
НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ
Всі основні обстеження проводяться в двох зручно розміщених сучасних офісах

776 E. Third Ave. Roselle, NJ 07203 (908) 241-5545	1432 Hylan Blvd. Staten Island, NY10305 (718) 351-9292

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St.#1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220
ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
450 дол.+tax (round trip)
320 дол.+tax (one way)
Київ
549 дол.+tax (round trip)
375 дол.+tax (one way)
Restrictions Apply

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983
- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльности
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіціяльні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярійні друки
- весільні запрошення (в укр. і анг. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

АПОН ВІДЕО – 2008
МОЖНА НАБУТИ НОВЕ ВІДЕО
APON VIDEO - 2008
Присяга та промова Президента Віктора Ющенка у Верховній Раді та на Майдані у Києві.
Помаранчова Революція в Україні.
Ціна з пересилкою: $30
Apon Record Co. Inc., P.O. Box 3082, Long Island City, NY 11103 • Tel.. (718) 721-5599

Понад 30,000 читачів тижнево дивиться на реклями!
ОГОЛОШУЙТЕСЯ! ЦЕ ПРАЦЮЄ!

KARPATY
Export • СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY • Import Ltd.
KARPATY TRAVEL
121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4
1-800-265-7189
в Торонто (416) 761-9105
e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ ПОСЛУГИ
ВІЗИ • АВІАКВИТКИ
ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!